

СВОБОДА

LIBERTY

Часопись для руского народа въ Америцѣ и органъ „Руского Народного Союза“.

Рѣкъ XI. Скрантонъ, Па., Четвергъ 26-го Падоліста, 1903. Число 48.

Vol. XI. Scranton, Pa., Thursday, November 26, 1903. No. 48.

НОВИНКИ.

О. Ив. Велигорскій.

— БУДОВА новой церкви въ Syracuse, N. Y. по-стѣпаетъ скоро напередъ. Лотъ, на котромъ стане нова церковь, положенъ въ заходной сторонѣ мѣста, на корнерѣ Wilbur ave и Tompkins st. Парафія выбрала дуже догодне и хороше мѣсто на церковь. Звѣдси прекрасный видъ на цѣле мѣсто и озеро Onondaga. Душпастиромъ тутъ вѣдъ пер-шого Октября о. Иванъ Велигорскій.

ПЕРЕСТОРОГА!

Фалшивыи паперовыми грѣшми (особл. \$100.) часто въ Нью-Йорку ошукуютъ по улицамъ чужинцевъ, особливо славянскихъ емигрантовъ, чи то дорогою зміньки чи продаж. Кто хоче грошѣ мѣняти або купувати, нехай иде до порядного офісу.

— ЖЕРТВОЛЮВИМОСТЬ нѣмецкихъ робѣтниковъ соціалістовъ е дуже велика. До головної касы соціалістовъ въ Берлинѣ влинуло въ мѣсяцъ вересни с. р. около 19 тысячъ марокъ, зобранныхъ въ робѣтничихъ кругахъ. Не дивниція отже що нѣмецкій соціалісты такъ добре стоять.

— ВЕЛИКИЙ страйкъ выбухъ на электричныхъ трамваяхъ въ Чикаго, Ил. Властители намагають ся зломити страйкъ при помощи скебѣвъ и полиціи, въ наслѣдокъ чого прійшло вже было до грѣзныхъ заворушень и проливу крови. Кѣлькохъ людей убито, 15 покарѣнено. Страйкеры держать ся знаменито и можуть мати надѣю на побѣду тымъ больше, що симпатизуютъ зъ ними всѣ робѣтники. Домагають ся они большою платнѣ и скороче на добы прицѣ.

— КАТЪ Бурѣвъ, Лордъ Киченеръ, ушавъ онѣгда зъ коня въ одномъ тунелю и вломивъ собѣ ногу въ двоухъ мѣстахъ наразъ. Онъ неща-

сте стрѣнуло лорда Киченера коло Сіалѣ, въ Индіяхъ сходныхъ, де вѣнъ перебуває вѣдъ кѣлькохъ мѣсяцѣвъ.

МОСКВОФУЛЬСКИЙ КАЛЕНДАРЬ.

Ньюйорска газета оголосила, що баль въ Woonsket, R. I. вѣдбуде ся въ день св. Арх. Михаила 31 Нѣвембра с. р. Тымчасомъ звѣсно загално, що нѣвемберъ мае лишъ 30 днѣвъ, а руске свято св. Арх. Михаила припадало дня 21 нѣвембра! Та пѣсля москвофурского календаря припадае се свято о 10 день познѣйше...

— СТРАШНА катастрофа пѣдчасъ огню стала ся въ Москвѣ дня 1 с. м. Горѣвъ тамъ въ ноци одноповерховый дѣмъ. Помѣчь наспѣла такъ позно, що вже займили ся були сходы, а людямъ на другомъ поверсѣ не оставало нѣчого, якъ лишь скакати крѣзь вѣкно або гинути въ огни. Матѣрь у вагѣтнѣмъ стѣнѣ и двѣ малолѣтнѣ дѣвчѣны становили выскочити и всѣ позабывали ся на мѣсци. Батько, шукаючи третей дитины, задусивъ ся въ огни разомъ зъ нею. Сестра батька, котра прибѣгла на мѣсце катастрофы, побачивши трупы цѣлой родины, зѣйшла зъ розуму.

— НОВО-ВЫБРАННЫЙ посадникъ мѣста Нью-Йорку, п Меклиланъ, мае больше вливу и значѣня чимъ не оденъ европейскій монархъ. Досить буде замѣтити, що въ его рукахъ е безлѣчь посады до роздачѣ для урядниковъ, котрѣ разомъ побірають рѣчно 40 миліонѣвъ долларѣвъ платнѣ.

— НЕЗАДОВОЛЕНЕ ВЪ „СОЕДИНЕНІЮ“. Доходятъ до насъ вѣсти, що дуже богато членѣвъ Соединенія есть незадоволенныхъ черезъ то, что урядъ не подае що мѣсяця справозданъ касовыхъ зъ прихѣдовъ и розхѣдовъ, але лишь самъ прихѣдъ оголошуе, и то неправильно прим., за августъ то ажъ при концѣ октября оголосивъ! Число членѣвъ въ Соединенію чимъ разъ зменшае ся!

— СЕГОРѢЧНИЙ бурѣ морской поглѣтили о много больше жертвъ, чимъ коли небудь передъ тымъ. Пѣсля выказѣвъ нѣмецкихъ стаціи портовыхъ и торговельной маринарки въ одномъ лише мѣсяцѣ вересню розбили ся на пѣвнѣчныхъ и западныхъ моряхъ 116 кораблѣвъ, мѣжь якими было 6 вели-

кихъ пароходѣвъ. Зъ людей погубило при томъ або пропало безъ вѣсти 2000 особѣвъ, а втраты въ товарахъ выносятся кѣлько миліонѣвъ.

— ЛѢКАРСКА штука зновъ поступила оденъ крокъ впередъ. У Варшавскихъ шпиталѣхъ лучили ся два случая вылѣченя серцевыхъ ранъ черезъ зашитѣ. е се новый и дуже важный прихѣнокъ до розвою херургии, бо доси лѣкарѣ уважали сердце органѣмъ нетикальнымъ. Першій досвѣдъ въ томъ наспѣль зробивъ въ 1896 р. д-ръ Парацѣвъ въ Римѣ, котрѣй зашивъ сердцу рану одного робѣтника, раненого въ груди.

— ГРѢЗНА катастрофа лучила ся минувшого четверга на полудневѣмъ пляху надвоздушной желѣзницѣ въ Вруклинѣ, Н. Й. Пѣздъ Вей Брѣджъ, що складъ ся зъ пять вагонѣвъ, переповненныхъ соткою насажирѣвъ, надѣхавъ зъ цѣлымъ розгономъ на задній вагонъ другого пѣзда и вѣбивъ ся въ него немѣвъ телескопъ электрична струя выликала пожежу. котра знищила 5 вагонѣвъ. Богато покорожмныхъ було при томъ тяжко покарѣченныхъ, а зъ тыхъ 7 боре ся зѣ смертію. Кондукторъ Патрикъ Катилъ и моторменъ, Джанъ Катилъ, згорѣли живцемъ. — Причиною катастрофы була зѣпсована гальма задного пѣзда.

— ПРИ Галиндѣнъ евню въ Клівландѣ, О. згорѣла онѣгда велика шапа электричныхъ трамвайѣвъ. Пѣдчасъ гашеня пожежѣ звалили ся стѣны будинку и убили трехъ членѣвъ пожарной сторожѣ а двоухъ тяжко покарѣчили. Матеріальна шкода выноситъ 700 тысячъ долларѣвъ.

— СКАРѢВЪ въ земли найшли случайно селяне зъ Палазолью Окрейде въ Сициліи, при копанію ровѣвъ. Скарѣвъ складае ся зъ римскихъ монетъ, старинного дѣдѣму, высаджуваного дорогими каменями, золотого пояса и богато перстенѣвъ, дуже гарной работы. Италійске правительство сконфіскувало найденый предметы яко народну власность, але заплатитъ селянамъ вѣдшкодоване, вызначене черезъ експертѣвъ.

— НЕМА правды на свѣтѣ! Великій князь російскій, Кирило, пѣдчасъ скаженой ѣзды на автомобилѣ наѣхавъ недавно коло Берлина въ Нѣмеччинѣ, на

повѣзъ барона Дуергона а убивъ его вѣзника, бѣдно-го чоловіка та батька, численной родины. Нѣмецке право караетъ того рода убійства вязницею ажъ до трехъ лѣтъ, котрѣ и в. князь повиненъ-бы вѣдсѣдѣти. Бѣда лишень, що навѣтъ въ Нѣмеччинѣ иншій права для бѣдныхъ а иншій для богатыхъ.

Колѣ дознавъ ся про те цѣсаръ Вильгельмъ, зробивъ такъ, що великому князеви, (котрѣй буде мабутъ царемъ Росіи) навѣтъ волось не впасть зъ головы помимо того, що е убійникомъ. И дежъ правда.

— П. МОДЕСТЬ Менцѣвскій, рускій славнозвѣстный оперовый артистъ, выступавъ минувшого мѣсяця въ королѣвскій оперѣ въ Штокгольмѣ въ Швеціи, и здобувъ собѣ нечуваный сукцесъ. Театръ бувъ вы-проданный до послѣднего мѣсяця, а мѣжь слушачами знайшли ся личности зъ найвысшихъ штокгольмскихъ кругѣвъ, якъ наслѣдникъ престола, кѣлькохъ иншихъ членѣвъ королѣвской родины та майже всѣ вызначѣншій предстванники мѣсцевого аристократичного, артистичного и наукового свѣта. Френетичнымъ оплескамъ не було конця нѣ мѣри. Одушевленное публики можна осудити по томъ, що пѣсля представлення выкликано п. Менцѣвского 18 разѣвъ! Наслѣдникъ престола звелѣвъ такъ въ театрѣ черезъ интенданта выразити п. Менцѣвскому свое найвысше признане та подяку, що загостивъ до столицѣ Швеціи.

Критика въ штокгольмскихъ дневникахъ розписуе ся широко про нашого земляка и прямо уноситъ ся надъ его голосомъ та его вповнѣ артистичною креациею. Репортеры ходять за нимъ гуртомъ, вывѣдуютъ ся про близшій даты зъ его жити и просятъ фотографувати ся до часописей.

— ПѢСЛЯ найновѣйшого рапорту санитарныхъ кругѣвъ живе въ Нѣмеччинѣ 2 миліоны сухотниковъ.

— КАРА „anbinden“ и „шпангъ“ въ Австріи знесена. Дневникъ войсковыхъ розпоряджѣнъ оповѣщуе цѣсарску постанову зъ дня 15 пѣдоліста с. р. котрою знесено кару „anbinden“ и „шпангъ“ въ часѣ мира. Буде вона уживана вже только въ выимковыхъ случаяхъ при особливыхъ срекствахъ осторожности для охороны здоровья.

„ОБЩЕСТВО“ УПАДАЕ ДАЛЬШЕ.

О. Недѣльнидкій недавно въ „Свѣтѣ“ публично выступивъ ворожо противъ г. И. Пивоварника, секретара „Общества Взаимопомощи“ за дѣловодства, а головно за те, що г. П. не вмѣе по московски писати. Здае ся однакъ, що не г. Пивоварникъ, але предсѣд. Общ. о. Капанадзе виненъ непорядкови, бо часто выдае иншій розкладки (розметъ), а секр иншій, и зъ того повстае баламутя; впрочѣмъ г. П. яко чоловікъ робѣтнѣй и свѣдѣйскій нерозумѣе московскихъ листѣвъ, а читателѣ „Свѣта“ такожъ не розумѣють розпоряджѣнъ „официальныхъ“ писаныхъ по московски и зъ того выхѣдитъ цѣле баламутство. Впраждѣ „Свѣтъ“ разрѣшено издавать на „малорусскомъ языкѣ“ а властиво за „малорускѣ доллары“, але Свѣтъ намагае ся писати по московски. Въ Октобрѣ 6. р. приступило до Общ. 37 новыхъ членѣвъ, а выступило 34, а всѣхъ членѣвъ числитъ зъ концѣмъ октября 1585. Въ октобрѣ наложили урядъ на каждого члена Общ. по 25 цѣнт. розмету на цареславну церковь въ Buffalo; зъ хлопа тянуть, а царя кишенѣ нерухають! Не дивота, що членѣвы выступаютъ зъ „Общества“!

Доказы говорятъ.

Линколнвилъ, Кан.: Прошу прислати менѣ одну пачку Трѣнера Американского Еликсѣра Гѣркого Вина, котре, якъ знаю зъ досвѣду, е знаменитымъ средствомъ на мою недугу жолудка. Одну пачку сего вина я вже выпивъ и оно помогло менѣ богато. Теперь не могу обѣйти ся безъ него. Игнатій Урбанекъ. — Всѣ, що уживали того средства, говорятъ про него якъ найлѣпше. е оно чистымъ препаратомъ калифорнійского вина и лѣчничихъ зелѣ. Дѣлае на стѣны жолудка и внутренности тымъ робѣмъ, що пѣдкрѣпляетъ ихъ и спонукѣе до травленя. Перетравлена пожива розхѣдитъ ся по цѣломъ тѣлѣ въ по-стѣти новой крови.

Наколи травлене е добре, одержуе ся нову, здорову, червону кровь, основу жити и здоровья. Трѣнера Еликсѣръ гѣркого вина зѣлаетравлене: совершеннымъ. На продажъ въ аптикахъ, або у фабриканта:

Jos. Triner. 799 So. Ashland Ave., Chicago, Ill. Pilsen Sta.

Памятайте на украинско-руську бурсу въ Сянѣцѣ и посылайте жертвы на адресу:

Wasil Hrishko, 209 Linden St., SCRANTON, PA.

— Вп. членамъ товариства „Зорѣ“ въ New York-у и жертводателямъ Рогатинской Бурсы подаю свою сталу адресу.

G. Pidsadoczny Box 19, Jersey City, N. J.

— Хотите правовати ся, выставити кому попомогѣти, купити або продати маєтокъ, достатки сплатитъ, сколѣктовати грошѣ вѣдъ доживинѣвъ або увѣдѣжити ся вѣдъ войсковомъ екаспѣрии, лишѣтъ до John-a Nemeth-a 457 Washington St. New York, N. Y. Вѣдъ вамъ все зробить якъ найлѣпше и скоро.

Вылѣченный зъ 10-лѣтней задавленной пропуклины.

Дж. Е. Ивенсъ, тяжко працюющий коваль въ фабрикахъ пороку въ Warwallopen, Pa. розказуе истѣрию, котра зацѣпляетъ многихъ. „Саме въ цѣтнѣи минуло 4 роки, якъ я зголосивъ ся до дра О'Мали для лѣченя подвойной пропуклины. Мой станъ бувъ грѣзновѣй, а займѣти ся працею приходило менѣ дуже тяжко. Лѣварѣ, коли мене оглянули, говорили, що се глупе думать собѣ будѣто-бы пропуклина дала ся вылѣчить безъ ножа и операции (противъ чого я сильно протестувавъ, предвиджючи небезпѣку и лякаючися наслѣдковъ). Ажъ по прочтанію оповѣстки въ одной часописи про вылѣчене пропуклины черезъ д-ра О'Малия, пошѣвъ я порадити ся до его канцелярии. Вѣнъ увѣривъ, що може мене вылѣчить та я недовѣрялъ. Теперь однакъ не маю словѣ выказати свою даку. Могу смѣло сказати каждому, що я зовсѣмъ здоровѣй, а вылѣчили мене безъ ножа и операции. Не пошу пѣсковъ за послѣдній 4 роки и роблю всегда ажъ мило. Дякую за се Богу и д-ру О'Малию. Тымъ-то почуваю ся до много обовязку подати те все до публичной вѣдомости, чтобы тымъ, котрѣ неуждають теперь дати помѣчну раду“.

Джанъ Ивенсъ, Warwallopen, Pa.

Пѣдвизки нѣколи не вылѣчаютъ клям.

Блѣднѣй муштина, женщина и дѣти могутъ бутѣ вылѣченѣ зъ пропуклины безъ перѣпѣвъ въ праці и большѣмъ моєю хѣмічно-электричною методомъ.

Я е одинокій спеціалістъ, що могу заручити недужому, що его вылѣчу зъ насажденя, а хочъ недуга була инѣгдѣ сильно задавлена, я всегда вылѣчивъ каждого. Народъ подивляе мое вышѣлолене въ лѣченю и мае велике довѣре до мене.

Писѣтъ по книжечки зъ описомъ хѣмічно-электричного способу лѣченя, котру пошлю каждому даромъ.

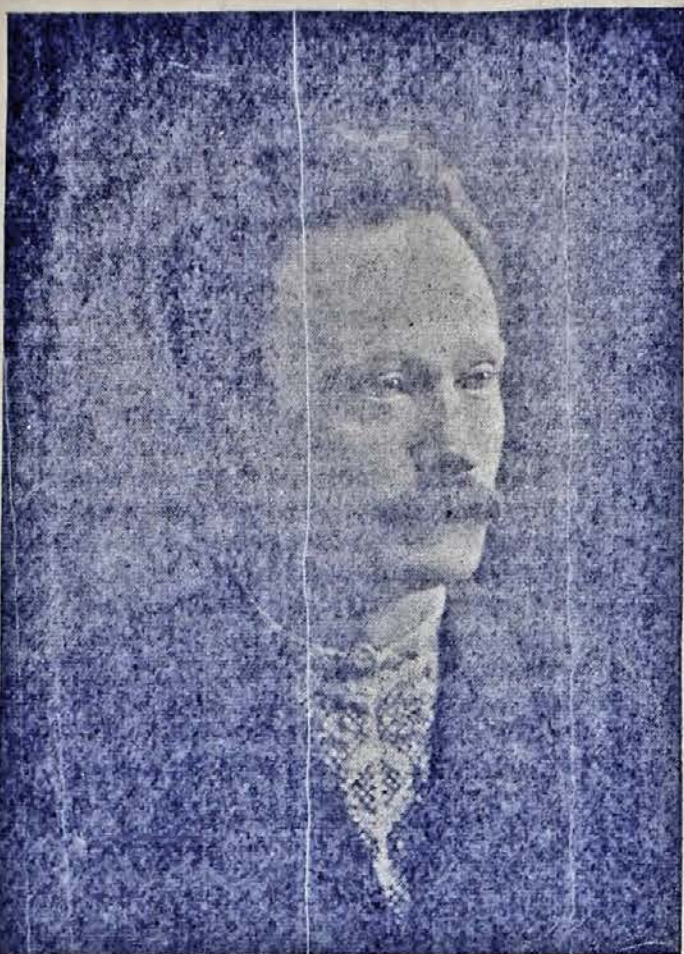
Порады убѣдливо бесплатно. Кто не въ силѣ заплатити за лѣчене наразѣ, я радо зажду. Мои цѣны нѣвыскѣ.

Дрѣ О'Малей

Головнѣй офісъ, де бесѣдуе ся славянскою бесѣдою е на 158 S. Washington Str. у Wilkes-Barre, Pa.

Філіальнѣй офісы (де вправнѣй тѣкарѣ лѣчатъ недужихъ моимъ чудеснымъ Хѣмічно-Электричнымъ способомъ):

Scranton, Pa., 194 Washington Ave. Philadelphia, Pa., 1409 Arch St.

Др. ИВАНЪ ФРАНКО.

Новѣтній гайдамаки.

Народна пѣсня підъ нинѣшну горячу днину.)

Чи чули вы, люди добрі, що то за признаки,
Що приходять въ нашѣ села якісь гайдамаки?
Та не тіи гайдамаки, що по лѣсѣ ходять,
Але тіи гайдамаки, що правду говорять.
Тай не тіи гайдамаки, що бють и рубаютъ,
Але тіи гайдамаки, що за бѣднихъ дбають.
Ой вдарили гайдамаки въ голосніи дзвони:
„Збирайте ся, бѣдніи люди, всѣ до оборони!
Бо то на насъ наступають великіи навали,
Ой боже то ми нашимъ панамъ на завадѣ стали.
Иде на насъ тота сила, що все насъ мѣсила,
Водѣ Богдана до Івана**) рѣзала й дусила.
Хотѣла насъ тота сила взяти въ свои руки,
И сякои и такои добирала штуки.
Зъ разу мовить: Дай, Русѣне, остатну рубатку,
За те тобѣ на головку дамъ конфедератку“.
Русинъ того не принявъ ся, вона якъ не крикне:
„Хочъ загину, не спочину, ажъ Русь зъ свѣта зникне“.
А щоби намъ швидше було три чверти до смерти,
То намъ хоче тѣло й душу на порохъ розтерти.
„Заберу вамъ вашу землю и лѣсы и рѣки,
Будете вы въ своимъ краю жебраки на вѣки.
Та ще того менѣ мало: де будуть заробки,
Дамъ Мазурамъ, дамъ Хорватамъ, а вамъ анѣ дробки.
Та ще й того менѣ мало: мусять ваші дѣти,
Ваші внуки безъ просвѣты въ темнотѣ сидѣти.
Та ще й того менѣ мало: втопчу васъ въ калюжу,
На весь свѣтъ васъ якъ „dzicz“ руську обплюю й

[спаплюжу.

Та ще й того менѣ мало: я ще й вашу душу
Зломлю, сподію, опоганю, до покоры змушу.
Водберу вамъ людську гідність и почете чести.
И будете зъ рабськимъ смѣхомъ мои слѣды мести.
Наставлю вамъ депутатів зъ хрунѣвської ласки,
Водберу вамъ усѣ права, лишу обовязки.
Оттакъ свое пановане утверджу якъ камінь
Та водѣ моржа ажъ до моржа на вѣки вѣковъ аминь“.
Ударили гайдамаки въ голосніи дзвони:
„Чи чуєте, люди добрі, тіи водгомони?
А якъ може хто не чує, твердо шкору має,
Бо не словомъ але дѣломъ ворогъ намъ доймає.
А хто чує, най пряде, рукъ не покладавши,
Бо що нинѣ занедаємо, пропало на завше.
И нѣхто най не говорить: „Своимъ Богомъ поду!“
Якъ вояки на коменду ставайте до глѣду!
Бо слабого, ще й самого заклоє й ворона;
Лишь громада, товариство його оборона.
И нѣхто най не говорить: „Обойдесъ безъ мене“.
Якъ у брата горить хата, й на твою нажене.
И нѣхто най не говорить: „Що менѣ наука!“
Бо наука — мудра штука, мѣцнѣйша водѣ бука.
Вона тобѣ въ потѣмѣ свѣтити и грѣе у студнѣ,
Вона тобѣ въ смутку втѣха и празникъ у буденѣ.
Вона сила и богатство и бита дорога,
Въ нѣй покривдженихъ опора, слабыхъ перемога.
И нѣхто най не говорить: „Я собѣ богатий!“
Анужъ колись прійде въ бѣднихъ ще й хлѣба благи.
Нѣхто не мовъ: „Не бою ся! Що тамъ по трѣвозѣ!“

Бо й небоя вояки вѣли на битой дорозѣ.
Тримайте ся, люди добрі, одной присяги:
Най водважний боязливимъ додає водваги.
Най розумный нерозумныхъ на розумъ наводить,
Най богатый немающимъ поможе, не шкочить.
Только зрадникъ, запродаецъ, подлиза, паниця
Най не смѣе на порозѣ вашому явити ся.
Най не має въ васъ привѣту нѣ слова пошаны,
Поки щиро не покаєсь, водѣ зла не водстане.
А хто каятись не хоче и въ нѣмъ дальше пацька,
То най того побиває погорда громадська“.

Оттакъ то гайдамаки скрѣзь по краю ходять,
Оттакъ то вѣрне слово всѣмъ людямъ говорять.
А хто тее вѣрне слово добре въ тямцѣ має,
Той за себе й за всю рѣдну Украину дбає.
Бо те слово якъ пшениця, що дѣлами зойде,
А зъ тыхъ дѣлъ намъ и Украинѣ краща доля прійде.

Зъ „Поступу“.

Іванъ Франко.

Пайлотъ Бютъ.

(PILOT BUTTE).

— Акварела. —

„Homo homini lupus“.

Не найшовъ для себе мѣсця въ рѣдній Галичинѣ,
тожъ, не довго надумуючи ся, збравъ усе, що мѣгъ
назвати своимъ, та потягъ за океанъ. По мѣсяцѣви
бачивъ себе вже на безмежній ассинибойнській преріи
при роботѣ въ Пайлотъ Бютъ*).

Не сподѣвавъ ся гаразду въ Канадѣ, але й недоля,
яку прійшло ся ему терпѣти, перейшла всяке его
ожидане.

Праця була по-надъ силы.

Вовс безъ перестанку „гаддемавъ“, кидавъ капе-
люхомъ, руки кусавъ собѣ зѣ злости и скававъ, якъ
бѣсноватый. Недосвѣдченіи робѣтнички рвали оденъ на-
передъ другого.

Мусѣвъ держати ся разомъ зъ иншими. Перемѣ-
нявъ ся при роботѣ въ безчутвенну машину. Якъ
автоматъ набравъ на шуфлю пѣску и викидавъ его
на-ослѣпъ на „кару“. Не зважавъ, що степове сонце
пекло наче огонь. Потѣ стѣкавъ зъ его чола не пото-
ками а рѣками и заливавъ ему очи. Въ очахъ ему чор-
нѣло. Не чувъ анѣ не бачивъ нѣчого. Лишь коли над-
ходивъ water-boy и пискливимъ голосомъ кричавъ
„вода!“, тодѣ вѣнъ подносивъ голову, поквашно утє-
равъ рукавомъ потѣ зъ лица, пивъ скоро три горня-
ка воды и зновъ тонувъ въ своій машинной робѣ-
тѣ. При роботѣ сходилъ ему довгий, якъ вѣкъ, день.

По вечерѣ оглядавъ свои руки и рахувавъ, коль-
ко мозолѣвъ натиснувъ черезъ день. Потѣмъ зѣтхавъ
тяжко и, затиснувши губы, прямувавъ до box-car-ы,
що становила мешчане для 24 робѣтничківъ. Лѣжка
займала сильнѣйшій, тожъ вѣнъ лягавъ въ кутку кары
на подлозѣ на купку твердои, колючои, степовои тра-
вы. Засиплявъ, коли его товаришѣ бурмотѣли моли-
твы або спѣвали соромній пѣснѣ.

Такъ переживъ колька днѣвъ.

Не чувъ вже анѣ одного члена свого тѣла. Въ но-
чи не мѣгъ перевернути ся зъ боку на бѣкъ. Рано
лишь зъ трудомъ подводивъ ся на своимъ „лѣжку“. Але
йшовъ до работы и працювавъ, выдубуваючи по-
слѣдній силы. Дрожавъ на гадку, що могли-бъ его о-
судити за нездѣбного до працѣ. Тодѣ „басѣ“ водпра-
вивъ бы его зъ работы и вѣнъ мусѣвъ бы йти пѣшки
319 миль до Винніпегу. А не мавъ и цента при душѣ.

Наконецъ попавъ въ розпуку. Чувъ, що не зможе
уже дальше робити. Обѣ его долонѣ були двома вели-
кими ранами. На правой руцѣ мавъ 75, на лѣвой 72
мозолѣвъ. Не мѣгъ при їденню вилковъ та ножа въ
рукахъ вдержати. А працювати?...

Що теперъ робити?... Куди дѣти ся?...

По вечерѣ положивъ ся въ своимъ кутку и вхо-
пивъ ся обома руками за голову. Прижмуривъ очи та
ставъ думати тяжку думку. Обсѣвъ его густый рѣй
канадскихъ москитовъ. Вѣнъ не чувъ ихъ кусаня.
Не звертавъ уваги и на те, якъ его товаришѣ палили
въ карѣ сѣно и густимъ его димомъ старали ся про-
гнати їдку комашню. его душу залягала поводи глуха
резигнація.

— Завтра до работы уже не пойду. А проженуть
мя, то не велика страта. Лѣпше на преріи зъ голоду
здохнути, чимъ тутъ такъ терпѣти!... Разъ мати
родила!....

Коло дверей кары сѣло бѣля себе колькохъ газ-
довъ зъ борщѣвского, щобъ трохи побесѣдувати. Всѣ
— свѣжій емігранты збиті горемъ, заведені въ своихъ
надѣяхъ, стужені за полишеною въ Галичинѣ рѣднею.
Чорною хмарою висѣла на ихъ серцяхъ тяжка недуга.
Хотѣли якимъ не-будь способомъ втипити свою жур-
бу, або бодай звѣрити ся зъ нею передъ живими людьми.
Въ розмовѣ сподѣвали ся найти полєкшу.

*) Pilot Butte — станція на шляху Canadian Pacific Railway въ Ассинибойнѣ міжъ
мѣстами Regina и Valgonie. Въ П. Б-тѣ є „трѣйсларіка“, де замѣтно працюють
свѣжій галицій и буковинскій емігранты. (М. С.).

— Скажѣть яку байку Яструбчакъ!
— Ой де менѣ теперъ до байки! — водповѣвъ зъ
неохотою высокий, худый чоловікъ — де менѣ до бай-
ки! — повторивъ ще разъ и похитавъ сивавою головою.
— Такъ, такъ! Не до байокъ намъ теперъ. Лѣпше
просѣмъ Бога, абы намъ дозволивъ зъ ласки своєї ми-
лосерной вернути ся еще до дому, втѣчи зъ тои Ка-
нады — говоривъ инший побожнымъ голосомъ немовъ
до себе самого.

Запанувала вражаюча мовчанка.

— Гей, гей, милый Боже! — обѣзвавъ ся по хви-
линѣ ледви чутнымъ голосомъ Яструбчакъ.

— Були мы въ Галиціи газдами, а ту що?... Батя-
ры вѣчній!

Похитувавъ головою и глядѣвъ на округъ себе.

— Та то вже хлопъ родить ся на те, абы працювавъ,
— зачавъ зновъ побожный. — Вѣнъ родить ся, а Панъ
Богъ призначе ему: „Маєшь робити цѣлый вѣкъ въ
потѣ чола!“ И вѣнъ робить цѣле жите, якъ той чор-
ный вѣлъ. Везде робить. Де поїде, тамъ мусить да-
вати собѣ раду двома руками.... Але якъ хто не ро-
бивъ, а потѣмъ прійде ся ему брати ся до работы...
ей! не хотѣвъ бымъ бути въ его шкѣрѣ!

— Вамъ, Голубецъ, певно жалѣ за Борщевомъ?
Вы тамъ собѣ легко жили, а ту мусите такъ крепѣ-
ровати.

Засмѣяли ся.

— Хоче ся вамъ смѣяти. Мы всѣ однако крепѣ-
руемо. Я не спускавъ ся на канадискѣ пановане.

— Якъ.... той Павло.

— Котрий?

— А отъ, що въ кутѣ спить.

— А вѣнъ що за оденъ?

— Паничъ!

— Що за паничъ?

— Та, бувъ въ школахъ, тай втѣкъ, чи вигнали
его, а вѣнъ здурѣвъ, тай далѣ до Канады. Думавъ,
що паномъ буде, та прійшло ся вицирувати ся зъ
шуфлю. Теперъ толькѣ постогнує при роботѣ и за-
вѣває людямъ пѣскомъ очи.

— А диви! Добрый майстеръ!

Засмѣяли ся глумливо.

— То що смѣете ся зъ него? Вѣнъ добрый хло-
пецъ! — вкинувъ якийсь плачущимъ голосомъ.

— Ну, ну, Семцю! Якъ бы то було що доброго,
то не були бы его вигнали зѣ школы.

— Павло тимчасомъ спавъ. Воддыхъ его бувъ не-
спокойный. Уста стискали ся болючо. Слѣдно було
на нѣмъ початки хоробы.

Нагло кинувъ ся и зловивъ ся за лѣвый бѣкъ.

— Ахъ, Боже мой, Боже! — закричавъ глухимъ
голосомъ.

Въ лѣвомъ боцѣ кололо его, якъ ножемъ. Хотѣвъ
поднести ся, але не мѣгъ. Застогнавъ тяжело и прим-
кнувъ очи.

Окликъ его вразивъ громадку борщѣвскихъ за-
сланцѣвъ. Зробило ся имъ чогось жалѣ.

Першій промовивъ Яструбчакъ. Цѣдивъ. поволи
крѣзь зубы:

— Ади! Нашъ паничъ пригадує собѣ вже Бога!

— Але теперъ и „святый Боже“ не поможе! —
додавъ зъ горѣшного лѣжка хтось грубымъ голосомъ.

— Панъ Богъ милосерный, Кубо!

— Тихо, тихо, Семко Дутчакъ! — гудѣвъ Куба
уже насмѣшливо. — ему Панъ Богъ не поможе. Вѣнъ
чортови свою душу запродавъ.

— Не говорѣть такъ, не говорѣть!

Куба сѣвъ на лѣжку.

— Що „не говорѣть“? Я Павла добре знаю. его
выгнали зѣ школы, бо касувавъ Бога и вѣру. Чи вы
видѣли коли, абы вѣнъ мовивъ пацѣръ?

— Гмъ!

Не могли нагадати собѣ, абы вѣнъ коли моливъ ся.

— Запродавъ чортови душу, а Панъ Богъ теперъ
его карає. Тай пропадаєшь, небоже, нѣ за дапову душу.
Чуєшь, Павле, чи нѣ?

Павло не водзывавъ ся. Куба злѣзъ зѣ своего лѣж-
ка и ставъ надъ Павломъ.

— Павле, ты спишь?

Павло мовчавъ. Куба потрясъ нимъ зъ всею силы
и закричавъ ему въ ухо:

— Ты спишь?

— Чого хочешь? — первого проговоривъ Павло.

— Спи, спи; я тебе не буджу.

— Така ще, видите жаба, а гѣкому не покоритъ
ся. Говорить до мене „ты“... „Чого хочешь“... Ей,
небоже, я свиной зъ тобою не пасѣ!

— Нѣцъ доброго — нѣцъ доброго! — законклюдо-
вавъ Яструбчакъ, втѣшний, що на его стало.

Сонце вже досить высоко поднесло ся було надъ
землю „Галѣшени“ спали ще. Надбѣгъ кухаръ зъ друч-
комъ въ рукахъ и вдаривъ нимъ сильно колька разѣвъ
по стѣнѣ кары та закричавъ:

— Breakfast!

(Дальше буде).

*) Спѣває ся на нуту „Ой Морозе, Морозейку“, а де тои пѣснѣ не вижють,
то можна й на „Паничнюку“, але все таки глѣше бы всюди навчити ся старомъ
поважкомъ нуту.

**) Водѣ Богдана Хмельницкого 1648 до Івана Іонты 1768.

ДОПИСИ.

Зь Mahanoy Plane, Pa.

Дуже тяжко написати Русинів притягнути до якої небудь організації, задля їх скупости, що жалують кілька центів дати місячної вкладки. На нашому плейзі живі оден галицький Русин, котрий приїхав до Америки перед 14-ма роками сам а познійше і жінку спровадив, але ніяк не хотів дати ся вписати ні до братства ані до Союзу, лишь вигваряв ся що волить тоті центи пропити, як має платити до організації. Аж захорів сей чоловік тяжко і довго мучив ся, що трохи мав центів то забирали лікарі, а як помер то не було его кому поховати; краєне відпурали ся его, бо, говорили, що він міг належати до братства і до Союзу і ледви майнереса юнія его похоронила і то дуже бідно. Але зь его похороном не кончат ся біді кінце, бо зостала вдова зь дробними дітьми безь средств до житя і тепер ходить поміж людьми тай руку простягає о поміж.

Тоті Русини, котрі живуть і виділи на власні очі се нещасте, що я тут описав, як і много інших подібних випадків трапляло ся їм бачити або чути, не повинні гаити ані хвилю часу, лишь чим скорше приходити на мітинги і записати ся до братства св. прор. Іллі а рівночасно і до Союзу. Ми для выгоды членів удержуємо тепер два мітинги в місяцю; оден в Mahanoy Plane а другий в Glen Carbon, Pa.

если вся Русь зьорганізує ся в братства і ціла приступити до Р. Н. Союзу то тогді буде творити як бы одно тіло і буде давати поміж слабим членам. Тогді будемо не одну народну справу підтримати, бо буде сила. А народних справ маємо дуже багато, котрі потребують нашої помочи. Наше братство св. Іллі жертвувало на українську руску бурсу в Сяноці \$10.

Н. Дембицький.

Зь Мініскакс, Па.

Не можуть зломити сили руского народа, постарались наші вороги знайти зрадників такі поміж самими Русинами, котрі бы за заплату, почесть або хочбы і гарні слова тамували Русинам дорогу до их поступу, руйновали их роботу. Так десь у старом краю, так десь і тут. Ти своя власні зрадники те горіш воль чужих ворогов, бо чужого ворога Русин стереже ся а свого власного зрадника не все познає і не раз дасть віру его солодким словам. Свои зрадники ще і тим горіш воль чужого ворога, що они чіпають ся навіть найневиннішою річчю, що бы лишь збесчестити і оплювати тих, що щиро люблять о добро руского на-

рода. Що справді так єсть, нехай послужить яко доказ послідна місія в Питсбургу, Па. і відбувше ся після неї вчє. Якійсь С. Л. пишучи, про місію каже, що она відбулась в „бывшей нашой а тепер егомосцевой церкви“. Чи ж се не ложь? Таж кожний знає, що згадана церковь записана не на священника але на парафію, так як і була перше, тільки розуміє ся, не на зрадників таких як С. Л. Щоб о-смішити церковь, рускій обряд і священників, котрі брали участь в той місії пише, що ніхто не знав, що се було „чи любілеуш, чи відпуст чи що“ (я дуже жалую п. С. Л. що він не розуміє ся на богослуженю), але вкінці таки застряг на місії. Писав також, що „місія зачалась словом Божиим а закончилась в церковній гали фарисейским сміхом і вкраїнсько-радикальними піяцкими співаними“ — але се також неправда. Жаден чоловік, котрий має хоч троха совісти, а котрий був на згаданій місії не може заперечити, що місія почалась і закончилась словом Божиим — а що по законченю місії відбулось народне вчє в галі, то се тільки похвалити можна. Бо на том вчю почув народ свою историю, довідався якими способами вороги стараться ся нас нищити і як треба воль них боронити. На вчю почув народ як має поступати, щоб зрівнати ся зь другими націями. На законченє вчя відспівано „Ще не вмерла Украина“ і „Не пора Москалеви, Ляхови служити“, але чи се піяцкі пєсни і чи є в них що злого? Видно, що С. Л. не хоче, щоб Русини вже разь ставь чоловіком, щоб перестав Ляхови служити а Москаля до бороді гласкати і ему шапкувати. Видно, що С. Л. хоче, щоб Русини і дальше служив Москалеви і Ляхови, коли ему не подобалась тая пєсня. Видно, що ему Москаль та Лях миліший воль Русина свого брата, а если так, то С. Л. повинен смотріти собі бороди а нас Русинів оставити в спскою. Наконець підписав ся сей С. Л., що він єсть Лемко воль Горлиць. Та я тому не вірю. Жаден честний Лемко воль сей спосіб не думає ані не пише а ти, що родились Лемками і так думають як С. Л., ти вже давно продали або промєняли свою честь, свою совість і своє имя, еслиж С. Л. еще не зовсім має заповнену свою голову московскою половою, то нехай собі добре розважить хто Русина дурить чи Поляк, чи Москаль, чи наш брат Русин.

А. Г. Лемко.

Зь Чатвуд, Ор.

У нас урожай сего року був дуже хороший на хліб і на сїно і на овочі. Яблока вь многих місяцях

еще і доси на дереві, бо купців нема. За бунель найліпших яблук платять 25 центів, для того декотрі люде волять давати яблока скотині як их продавати. Пчєльного меду сего року було мало. Збсто улів не можна було зобрати більше як 500 фунтів меду; ціна за фунт 15 центів. На кору зь молодого дерева була ціна добра. Вь Септембру 4-го, продав я 2 тони по 12½ цента за фунт, се єсть \$242.50 за тонь. А 10-го Септембра платили по 280 долларів за тонь. Тепер ти всь, що не хотіли перше брати гомстедів, як попи, лоєри, суді, шерифи, салоністи і др. кинулись забирати гомстеди. Навіть не питають яка земля лиха чи добра, лишь аби було на ній досить читель дерева.

Куртчанов.

Зь Olyphant, Pa.

Братство св. Ів. Хрест. вь Олифант, належаче до Р. Н. Союзу, розвиває ся прекрасно. Дня 29-го октобра був бал, на котром вступило 86 нових членів до братства, а около 40 до Союзу. Декотрі зь нових братів вже передше належали до Союзу. Наше братство аде ся е тепер найбільше зь всьх руских братств вь Америці, бо числить усьх членів около 400. Маємо також гарну готовку вь банку, около \$2,000.00. Що братство стоить так гарно, треба завдячити нашому урядови і секретареві Союзу, котрі держать братство вь порядку і притягають усьх людей до купы. Заразом наше братство очистило ся воль хривь, зь котрих послідних кілька выступило, за що складаємо їм сердечну подяку. Не буде тепер кому робити баламуту поміж нами „радикалами“. Крім того вь нашій парохії е друге братство Союзове, св. Василия В. Оно числить выше 100 членів і також розвиває ся дуже гарно. Оно призначене головн для людей, що мешкають на Прайсбургу. Як бачите зь того, наші „радикалы“ тримають ся крїпко вь Олифант.

Та не тільки вь братствах, але усюды „радикалы“ у нас горою. Наша парохія зробила до 1-го новембра поверхь \$4,000.00 доходу. Народу вь неділю у церкві, що-не-раз аж помістити ся не можуть. А всьо народ чистий, безь хривьскої заразы. Школа щоднини воль 4½ до 7 вечером. Учать ся діти по руски читати, писати та оповідати, учать ся релігії, руской исторії та руского співу. Наш учитель, п. Паздрій завдає собі не мало труду изь дітьми, котрих не разь приїде до школи і 130. Релігії та руской исторії учить місяцевий парох о. Струтинський, а крім того пані Струтинська вчить дівчат вишивати 2 рази на тиждень.

Недавно тому завязала ся у нас „Руска Бєсїда“, товариство, котре має на цілі подати своим членам красну і розумну забаву. Покупились собі рожні забавки, свои меблі, послались на разь 110 кор. до старого краю на книжки, „Діло“, „Комар“ і другі часописи. Вписались ся до тов. „Просвіта“ і що вечера сходимо ся, щоб грати яку невинну игру або прочитати де-що. Зайдуть лишь коли до нашої школи, а побачите вь бочних румах що-вечера воль 7-ой до 10-ой повно людей забавляючих ся гарно та весело.

Що неділя по вечірні тов. „Свєч“ має свои виравы. „Свєч“ має бары за \$40.00, пончїнг бол за \$8.00, тягарки за \$11.00 і рек на ярд, вартости \$5.00. Кожної неділі о год. 7-ой е читальня, на котрій буває не разь выше 100 слушаючих.

Кружок драматичный приготавлиє ся тепер до св. О. Николая зь шуткою „За сиротою, Бог зь калиткою“. Воль так будуть грати драматичну шутку о. Н. Струтинського „Страйк“. Хорь відбуває свои пробы 3 рази на тиждень.

Мг. Пирч розпочав вь нашій школї вечірну і денну науку англійскої мовы за невеликою оплатою. Одним словом ми жїємо вь Олифант і не спимо, а держимо ся сильно вь купі на кождом кроці. Правда, що щєбы нам треба доконче якоїсь спільки бізнесової, але і то чей незадовго доконаємо. Написав емь то, аби усь знали, що мы вь Олифантї mocno співємо „Ще не вмерла Украина“.

Член Братства св. Ів. Хрест.

Зь Ріо Кларо, Бразилія.

Ваша часопись дуже намь подобалась і тому хочемо выписати собі єї на цілий рік лишь просимо подати намь інформації як послати грош і скільки. Як звєстно часописи руской у нас ще нема. Вправді львівскі патріоты хотіли допомочи намь і прислати намь малу друкарню, але щож коли фондів на се зобрали ще поки-що за мало. А мїж тутешніми нашими інтелігентами ОО. Василиянами і п. Петрицким прийшло до великих непорозумінь через що народ мїшаєсь і не знає кого слухати чи Петрицкого чи Василиянов. Правдоподобно тутешній ОО. Василияни не дуже тому були бы раді, щоб тут выходила руска часопись, бо тогды не могли бы заповнювати цілу Парану своим „Місіонаром“ як се роблять доси. По стороні ОО. Василияни стоить також олінокій тутешний свєтскій священник о. Роздольскій. Поздоровляю вас всьх Русинів Півночної Америки щиримь братскимь поздравленєм.

Мих. Бабиредкий.

Зь Клівеланду, О.

єсть тут у нас оден анїмченїй Івань. Походять

зь села К.М., 3 милі воль Змигорода вь Галичині. Пришов вь лїтє тому до Америки і робив якийсь час але потім спикрила ся ему работа і взяв ся до бізнесу, до готелю. Але бізнес недобре ему пошов, пива му не стало і бась вигнав его зь готелю а той втїк аж до Питсбурга. Вь Питсбургу нашов якогось чоловіка, котрому спровадз свій грунт у краю за 800 долларів хоч має 2 дітей вь краю, о котрих забув і зь тими 800 долларами прийшов навад до Клівеланду і знов взяв ся до готелю. Хоч Русин зь роду выдає себе за Нїмця. А по нїмцї так умїє, що як який справедливий Нїмець прийде до него, то він кличе на жену: „стара под-ле гев, бо я не знам што він хоче“; а жена учить ся по нїмцї воль мурів, бо там давнїше мешкала одна стара Нїмка.

Разь наняв собі Поляка, щоб ему заграє на кермеш, бо думає, що походить ся Москалик та будуть пити. Пришов там оден Русин а той до него: „Компигір Джант“. А той му гварить: „Што, вы юшь Нїмець? — Він гварить: я, я. Потім той знїмченїй Івань каже до Русака: — а ты ми што си довжен. — „Як емь ти довжен, то ти оддам а повїч ми кельо“. Знїмченїй Івань: — Фінф он драйсїт сент. Чоловік вынимає грош що му дасть а він взяв фляху і вдарив бїдака по чолї і розбив му чоло. Русин пошов до шпиталю а „Нїмець“ до арешту.

16-го сего місяця був тут великий втерь, то геть поперевертав до горы ногами гавзы, що царославні набудовали.

Робота тут до того часу иде не так планно.

С. С. Е. у.

ТВЕРЕЗИ И ШЯКИ.

Америо славный краю
Добре вь тобї жити,
Но лишь чеснимь і тверезымь,
Що хочуть робити.
Чесай люде і тверез
Грош заробляють,
А пиянцї і блудницї
На смїх ся выдають.
Бо тверезий і опадный
Гроша не марує,
Бо він знає, що за цента
Тяжєнко працює.
Хоч за ті долларики
Він тяжко працює,
На народне добре дїло
Він не пожалує.
Бо до Братства, до Союзу
Зараз приступає,
Бо він знає, що изь того
Добру користь має.
Котрі мають жени, діти
А вь братствї, вь Союзі,
Не бїдують они тогды
Як батько вь недугу.
Добре і тимь, котрі мають
Жїнки, діти вь краю,
Они за них памятають —
Я то добре знаю.
Но то лишь ти, що нїчимь ся
Нїгда не вивають —
Честь і славу вь людї мають
Богу-сь подобають.
Честь і слава вамь тверезий,
Милость вамь воль Бога,

Робити такь донї жїсте,
Се права дорога.
Но не всь то такь дїлають
Як я туть голошу,
Розповідь вамь за пиянцїв —
Послухати прошу.
Бо пиянцї негодницї
Вни щастя не мають,
Бо вни щастє за горівку
Та за пиво дають.
Хочь бы кілько заробив
То ему не стає,
Бо за пиво за горівку
Він выдаток має.
Скоро пїду лишь достане
Залива чуприну,
Не думає, що у краю
Він має родину.
Жїнка боса, діти гої
Йдуть по чужих хатах,
А як їмь ся там поводити
Кожний може знати.
Боса, гої, хата паде,
Дош лє на полиці,
Проклинають свого батька
Що у Америці.
Проклинають свого батька
Нєщасна доле,
Полишиль нас сиротята,
Похав за море.
Похав батько за море
Там не та гуляє,
А нас бїдних нещасливых
Слезь заливає.

Гей покай ся чоловіче,
Покай ся, покай ся,
Пошли жїнцї на шифкарту,
Дітей не зрїкай ся.
Пошли жїнцї на шифкарту,
Сровадз сюда діти,
Буде ся вамь вь Америці
Дуже добре жити
Лиш перестань марновати
Та перестань пити,
Стань до Братства, до Союзу
Не будеш тужити.
Не лишь тогї такє роблять,
Котрі жїнки мають,
Бо парубки теж не лїпше
Тутка поступають.
Він такь каже, що не буде
Грош шанувати,
Нема жїнки, нема дітей
Нема кому дати.
А вь Суботу пополудню
„Кек“ ордерує,
На Неділю цілу нїч не
На нїч не мїркує.
У Неділю підчас коли
Набожєнство стоить
Спить як мертвий, безь памяти,
Бога ся не боїть.

А уставши иде зараз
Просто до салону,
Не на ново безь памяти,
Робити тілу волю.
Що не пропе то се зараз
У карты програє,
Обабрь ся, опадкає ся
Домов повертає.
Ой соромь вамь тай і ганьба
Котрі такь дїлає,
Що на старість і будучність
Тай не памятає.
Нехай же вамь моя стихи
Будуть на науку,
Лишть на всегда пиянство
Дайте добрымь руку.
Киньте пиянство і розпусту
Станьте разь тверезий,
Щастє до вась завитає
Надїя у Бозі.
Послухайте милї брати
Доброй намовы,
Станьте мудрий і тверезий
А Руси сынове.
А вы любий читателі
Тое памятайте
Та пиянцїв, розпустників
Всегда намовляйте,
Щобь пити перестали
Членами ставали,
Щобь і мы собі також
Славы здобували.
Прошу милых читателїв
Се мені простити,
Що я такь ся туть осмїлив
Піянцїв ганьбити.

Зложив і написав Василь Ориняк
з Галичини, новіт Стрийского, сел
Погары, Чл. Р. Н. Союзу, Воль 6.

„SVOBODA“ (LIBERTY.)

The Little Russian Weekly,
published every Thursday
at 208-211 Linden Str., Scranton, Pa.

JNO J. ARDAN,
Publisher and Editor.

Terms: Two Dollars a year.

Established 1893

Advertising rates furnished
on application.

Entered as second-class matter July 16,
1903 at the post office at Scranton, Pa.,
under the Act of Congress of March 3,
1879.

„Свобода“

часопись для русского народа в
Америку и орган „Р. Н. Союза“,
выходит по пятницам в Четверг
и пятницу:

В Америку на рубль \$2.00
До старого края на рубль \$2.00
В Америку на рубль \$1.00
До старого края на рубль \$1.00

Оплачивать газету треба все-
гда зъ горы (напередъ).

Гроши треба посилати вь реджістра-
цію листів, або через экспресовый, або
почтовый money order (моя ордеръ). Мо-
ney order, то е парочку, котру доставите
вдъ почтара або агента на экспресовый
офіс, пошлите намъ, бо безъ того мы не
можемъ грошей достати.

Адресъ:

„SVOBODA“

Box 353,
SCRANTON, PA.

Новый телефонъ Номеръ 787

Хто хоче, щоби его адресъ змі-
няти, мусить подати намъ, кромъ
нового, такожъ свой старый адресъ.

Везименныхъ дописей не
принимается.

Хто хоче, щоби те, що напште,
было друковано вь „Свободѣ“ вь Че-
твергъ, мусить прислать рукопись до
Скрантона найдалше вь Пятницю
вечеръ.

Подписной числа „Свободы“
можно купить у:

A. Wasserman,
29. Clinton Str., New York,
N. Y.

Найлѣпшою

вѣдѣдею на всѣ напады
и очернения „Союза“ зѣ сто-
роны деякихъ „людей“,
есть то, что вь послѣднѣмъ
мѣсяцѣ приступило до „Со-
юза“ 1107 новыхъ чле-
новъ такъ, что всѣхъ чле-
новъ вь „Союзѣ“ есть те-
перь 5674. Зѣ сего видно,
что майже двѣнадцатый напады
на Союзъ не зашкдили сѣй
організаціи. Она лишь стрі-
мали на якійсь часъ роз-
вѣй „Союза“ та за се коли
люде переконались, что всѣ
напады на „Союзъ“ суть
безпѣдставніи, что вь „Со-
юзѣ“ есть якъ найкрасшій
порядокъ, что каждый уря-
дникъ сповняе якъ найточ-
нѣйше свои обовязки —
люде зачали гуртомъ гор-
нути ся до „Союза“ и „Со-
юзъ“ взростае такъ скоро
якъ нѣколи передъ тымъ
не взростае. Если такъ
дальше поде, то „Союзъ“
готовъ до Конвенціи дойти
до 10.000 членовъ. Щобы
„Союзъ“ числивъ до Кон-
венціи 10.000 членовъ о се
повинни старати ся не толь-
ко всѣ головни и мѣсцеві
урядники „Союза“ але та-

кожъ кожый членъ сѣи о-
динокои нашої рускои ор-
ганізаціи вь Америку. Тожъ
впередъ до дѣла! Нехай
кожый працюе скѣлько
може, бо при спѣлнѣй ро-
ботѣ дастъ ся выконати и
найтѣжша праця.

До всѣхъ честныхъ, свѣдо- мыхъ и щирыхъ Русинѣвъ вь Америку

Братя Русины!

Кличемо Васъ до бою за
свѣту справу, бо за нашу
вѣру и за нашу церковь!

Незадовго буде 20 лѣтъ
якъ мы Русины-работники
вь Сполученыхъ Державахъ
засновали першу церковь
вь Шенандоа — першого
священника спровадили, а
вороги того нашего святого
дѣла таки заразъ, вь са-
мыхъ початкахъ хотѣли
намъ знищити нашу св.
церковь. Першого нашего
священника о. Ив. Волян-
ского выкликали. То было
1885 року. Вы старшій бра-
та се добре памятаете!

Цѣлый той часъ вѣдъ 1885
ажъ до нынѣ нашъ непри-
ятель — латинскій еписко-
пы старали ся и старають
ся намъ заперечити, що
намъ належить ся наша ру-
ска церковь.

Они постепенно заклада-
ють на насъ свои ярма,
свои пута, а навѣтъ силою,
за помощію американскихъ
судовъ хотѣлибъ насъ уяр-
мити, хотѣлибъ нашихъ ру-
скихъ священниковъ подчи-
нити подъ свою власть ра-
зомъ зъ вѣрными — а вѣдъ-
такъ поволи хитрыми спо-
собами вѣдобралибъ намъ
нашъ мастки церковніи —
тѣ мастки, котріи мы кро-
вавою нашою працею здви-
гли, на добро нашего на-
роду и на славу нашої св.
рускои церкви.

Братя Русины!

Цѣла Русь Американ-
ска памятае дуже добре,
коли минувшого року о. И-
ванъ Арданъ не боявъ ся
сказати публично латин-
скому бискупови вь Scranton,
Pa., що нашу церковь
латинска ерархія понижаетъ,
поневажъ.

Вы дуже добре памятаете,
якъ минувшого року кѣль-
кохъ выродныхъ сыновъ зъ
Олифантъ при помочи сво-
ихъ власныхъ Юдовъ и
скрентоньского латиньского
епископа почали пропесъ,
щобы насъ при помочи
свѣтскихъ судовъ вѣддати
на поталу, на власнѣсть
латиньской ерархії!

Вы пригадуйте собѣ, якъ
недавно тому судія того
процесу вь Scranton, вы-
давъ дуже несправедливый
вырокъ. Вѣнъ каже: Вь гр.
кат. церквѣ вь Олифантъ
може вѣдправляти Богослу-
женія только такіи свяще-
никъ, котрому позволитъ
латинскій скрентоньскій
бискупъ. Пытаемо ся яку
власть мае до нашихъ цер-
ковъ латинскій бискупъ? Я-
кимъ правомъ вѣнъ смѣ
посылать до нашої церкви
священниковъ?

Мы поставили нашъ цер-
кви нашою власною пра-
цею и то тяжкою працею.
Намъ не помагали нѣ ла-
тинскій бискупы, нѣ аме-

риканскій суды — отже
намъ не смѣють священ-
никовъ накладывать. Мы будова-
ли церкви саміи безъ нѣчїи
помочи, мы платимо свяще-
никамъ саміи — мы маемо
право и до нашихъ цер-
ковъ и до нашихъ свяще-
никовъ.

Нѣхто бѣльше на свѣтѣ!
Такой вырокъ скрентонь-
ского суду мы уважаемо за
крайно несправедливый.

Мы жадаемо справедли-
вости! Вь имя тои справе-
дливости, вь имя правды
мы рѣшили вѣдкликати ся
проти того вырочу до най-
высшого суду.

Братя Русины!

Справа процесу Олифант-
ской церкви — се справа
спѣлна всѣхъ нашихъ ру-
скихъ церковъ вь Америку.
Если мы занедаемо ту
справу — если мы прий-
мемо рѣвнодушно сѣй не-
справедливый вырокъ — мы
згинуть.

Нашъ рускій церкви,
здвижений потомъ и кровію
нашою — мы стратимо, мы
стратимо свою руску вѣру,
свой обрядъ, свою рѣдну
назвѣ Русина, свою честь.

Намъ не вѣльно сего тра-
тити! Мыжъ не рабы, але
вѣльни сыны, вѣльнои зе-
млѣ Вашингтона! Насъ бы
нашъ дѣти проклинали. Про-
клинали бы вѣльни дѣти, сво-
ихъ рабѣвъ батьковъ!

Правды намъ треба!

Мы хочемо свои рускои
вѣры, своей рускои церкви.
Мы хочемо, щобъ нашъ свя-
щенники належали до насъ,
мы хочемо, щобъ нашъ ма-
етки були нашими, бо кро-
вавыми центами они здви-
гненіи. Мы хочемо нашої
зверхности церковной, на-
шого епископа — а не под-
лягати чужимъ самозван-
цамъ.

За тѣ засады мы стаемо до
борбы — до завзятой борбы.

Братя Русины! Вы знаете

дуже добре, що, якъ хто
йде на войну — той му-
сить мати оружїе. Для на-
шої борбы потреба намъ
острого оружїа — треба
намъ грошей. Русь Амери-
канска не бѣдна. Стало
насъ на тысячку долларѣвъ
на рѣжнїи народнїи потреби
для старого краю, стане
насъ на нашъ найважнѣй-
шїи потреби, бо на оборону
рускои вѣры и русскихъ
церковъ.

До найвысшого корту мы
апелюемо. Мы хочемо ся
запитати Америку, що мы
провинили, що она насъ
кривдитъ. Мы хочемо за-
питати ся нашихъ краевыхъ
епископовъ де они подѣли
ся, що насъ кинули на по-
талу чужинцамъ. Мы хо-
чемо запитати ся нашихъ
Братѣвъ-работниковъ, чи у
Васъ вже Братя затрати-
лось почуте справедливо-
сти и правды?

Сли нѣ — а певно, що
нѣ, — до дѣла Братя — до
дѣла!

Вѣдозвѣтъ ся на нашъ
покликъ. Вѣдозвѣтъ ся якъ
одень мужъ, такъ якъ вѣдо-
звались вже другїи. Станьте
до борбы смѣло и отверто. Не
падайте центѣвъ на те свя-
те дѣло и всякій жертвы
засылайте на руки касїера:
Mr. John Glowa, Postmaster,
Excelsior, Pa.

За вѣру свѣту, за цер-
ковъ руску, за народъ —
жите або смерть.

О. Ив. Констанковичъ, председатель,
Shamokin, Pa.

Ив. Глова, касїеръ, Excelsior, Pa.
Гаврилъ Дзядикъ, секретарь, An-
sonia, Conn.

Юрко Хмилъ, Olyphant, Pa.
Иванъ Бурштїнъ, Buffalo, N. Y.

Теодоръ Гутъ Бульмїцкїи, Pitts-
burg, Pa.

Михайлъ Барна, Ramey, Pa.

Пояснене.

Коли вь наслѣдокъ мого
жадана, щобы имя мое бу-
ло вычеркнено зѣ спису ка-
толицкихъ попѣвъ скрен-
тоньской діецезіи, латин-
скій бискупъ Гобенъ „екс-
коммуниковавъ“ мене — мно-
гїи Русины мимо моего волѣ
стали интересуватися моею
особою. Понеже те заинте-
ресоване тревае и дальше,
вважаю за вѣдповѣдне по-
вѣдомити всѣхъ кого се мо-
же обходити, що нѣ на ца-
рствѣ, нѣ на Серафимове
православїе, нѣ на яку не
будь другу „вѣру“ я не пе-
реходивъ — анѣ переходити
не думаю.

Не для самохвальбы а
для того, що се е фактомъ
додамъ, що бискупъ Гобенъ
принявъ бы мене назадъ
„на лоно католицкой цер-
кви“, еслибъ я только пої-
шовъ до него и ему покло-
нивъ ся. Се навѣтъ пере-
казувавъ вѣнъ до мене два
разы черезъ людей, котрымъ
мушу вѣрити. Та я сего не
зробивъ и не зроблю, бо
вѣрю, що слушнѣсть по
моѣй сторонѣ.

Вже послѣ моего „екс-
коммуникаціи“ и послѣ того
якъ противъ мене выдано
инджонкшенъ, кликали мене
до себе на парохію Русины
зѣ Скрантонъ, Па., Кліве-
лендъ, О., Виндберъ, Па.,
Ансонїи, Конн. и Реймі, Па.
а и теперь, сподѣю ся, най-
шовъ бымъ жите яко душ-
пастьеръ помѣжъ своими
людьми. Жадной однакъ зѣ
предлагаемыхъ менѣ парохі-
їи я не принявъ анѣ прий-
мати не думаю зѣ той про-
стои причины, що не хочу
абы кому здавалось, що я
черезъ обнате парохіи ус-
тупивъ зѣ поля борбы и
признавъ слушнѣсть латин-
скому епископови.

Теперь я занятый при
„Свободѣ“ зѣ тою гадкою,
що не лишь якъ душпа-
стьеръ певной парохіи мо-
жна служити своему наро-
дови.

Поважаний читателѣ вы-
бачать менѣ сихъ кѣлька
словъ написаныхъ вь той
надѣи, що они могутъ
причинитися до зрозумѣнїа
деякихъ справъ маючихъ
загальнѣйше значѣнне.

Ив. Арданъ.

Нова руска часопись.

Мы вже згадували про
се, що вь Виннипегу (Кана-
да) ставъ выходить рускій
тыжневникъ п. н. „Кана-
дїйскїи Фармеръ“. Вь хвили
коли „Свобода“ иде до дру-
ку достали мы друге число
сѣи часописи. Такъ перше
якъ и друге число „Кана-
дїйского Фармера“ предста-
вляє ся якъ на початокъ

дуже добре. Змѣсть рѣжно-
родный, цѣканый, а що най-
важнѣйше не добачили мы
вь „К. Фармерѣ“ тыхъ ла-
йокъ, якими до недавного
часу були переповненїи ру-
скїи часописи вь Спол. Дер-
жавахъ. „Канадїйскїи Фар-
меръ“ стоить на ґрунтѣ на-
родномъ та думаетъ служити
передовѣсьмъ интересамъ ка-
надїйскихъ Русинѣвъ, хотяи
и Русины Спол. Державъ
найдуць вь нѣмъ для себе
дещо цѣкавого. Канадїй-
скимъ Русинамъ вже давно
треба було мати свою ча-
сопись и тому теперь, коли
така часопись появилась,
мы тѣшимо ся поступомъ
нашихъ канадїйскихъ бра-
тѣвъ та витаемо ихъ часо-
пись щирымъ сердцемъ. Же-
лаемо еѣ такожъ якъ най-
лѣпшого розвою вь той на-
дѣѣ, що „Канадїйскїи Фар-
меръ“ буде всегда мати лишь
добро руского народа вь
Канадѣ на серци — та бу-
де всѣми силами старатися
о его моральне, умислове
и матерїальне поднесенє.

(88)

Листъ изъ ста- рого краю.

Графъ Шептицкїи.

Львовскїи греко-като-
лицкїи митрополитъ гр. Ан-
дрѣй Шептицкїи ставъ те-
перь вь умахъ Рутенцѣвъ
наибѣльшимъ чолѣвкомъ
на галицкѣй Руси, незава-
дитъ прото пригланути ся
ближше сѣй справѣ.

Найперше: хто есть гр.
А. Шептицкїи? Якъ звѣ-
стно, рѣдъ Шептицкихъ
бувъ колись рускимъ ма-
гнатьскимъ родомъ, але що
ва панованїа Польщѣй Руси-
намъ приходило ся дуже
тяжко, то Шептицкїи, якъ
всѣ иншїи роды руского
панства, приняли като-
лицку вѣру и польську
народнѣсть.

И отъ зѣ такого роду вы-
ходить теперѣшний митро-
политъ Андрѣй. Выховуе-
тъ ся вь польско-нагнатьскомъ
дусѣ, кѣнчить польську
гимназію, польскїи универ-
ситетъ, жите усмѣхае-
тъ ся до него, якъ и до всѣхъ
панскихъ дѣтей... Але
тутъ вь молодѣмъ чолѣв-
цѣ наступае перемѣна. Вѣнъ
змѣняе обрядъ и, махнувъ
ши рукою на свѣтскє жи-
те, вступае до Василїан-
ского монастыря, абы за
кѣлька лѣтъ выплунути на
епископскїи престолъ вь
Станиславѣвъ, а далѣ на
митрополитѣи престолъ у
Львовѣ.

Що спонукало теперѣш-
ного митрополита до такого
кроку? — Про те рѣжно
говорять. Однїи кажутъ, що
вѣдѣзвали ся вь нѣмъ о-
станки рускои крови и
вѣнъ забажавъ вернути ся
до руского пня, зѣ котро-
во выйшовъ його рѣдъ;

другїи, що забажавъ вѣнъ
служити Богу и церквѣ;
третїи, що при його помочи
Поляки хотять спольщити
що-до народности и злати-
нщити що-до вѣры Руси-
новъ, и. т. д. и. т. д. Де
нема нѣчого певного, тамъ
для домисловъ вѣльна до-
рога...

По моему на теперѣш-
ну дорогу завела митропо-
литажажда могучости. Бути
звычайнымъ графомъ и па-
номъ „хлопства“ своихъ
сѣлъ — се таке буденне;
заяснѣти на политичнѣй а-
ренѣ якъ посолъ, намѣ-
стникъ, міністеръ або щось
подобного — алже се пер-
шїи лѣпшїи графъ потра-
фитъ при нашої системѣ
выборчихъ розбѣвъ и ав-
стрїйского безголовья, а
зрештою се таке ординар-
нє, панувати при помочи
полїціи и жандармѣвъ, ну,
тай нинѣ пануе, а за-
тра прїйде нова политична
струя, и тебе вже нема...

Але бути паномъ люд-
скихъ серць, грати на ду-
шахъ мїліоновои релїгїиои
товпы, якъ артистъ на
струнахъ скрипки, окружи-
ти свое панованє авреолею
божого посланництва, опи-
рати ся не на полїціи и
жандармахъ, але на божїи
авторитетѣ, трясати цѣлымъ
народомъ якъ вѣтеръ ли-
стками деревини, народомъ,
що клонить добровѣльно,
изъ любовию та вѣдчнѣстю
свою голову подъ твои но-
ги, — се панованє, гѣдне
того, абы по него сягнути.

И вѣнъ сягнувъ. Вѣнъ
знавъ, яке значѣнне на га-
лицкѣй Руси мае митро-
политъ, „князь церкви и
духовный проводникъ русь-
кого народа“ и тому вы-
бравъ такую дорогу. Вѣнъ
не ставъ рускимъ гра-
фомъ — свѣтскимъ чолѣв-
комъ, котрый мусѣвъ бы
просити о мандатъ хлопѣвъ,
котрому першїи лѣпшїи бе-
сѣдникъ зѣ „товпы“ мѣгъ
бы наговорити на зборахъ
цѣлу копицю гѣркой прав-
ды, — але ставъ рускимъ
митрополитомъ, истотою,
окруженою не лише вь
очахъ простого народа, але
навѣтъ вь очахъ бѣльшости
интелїгенціи авреолею свя-
тости, чолѣвкомъ, якїи не
мусить выносити звычайно
критики, передъ якою його
становище захищае, якъ
нѣкого иншого.

А дѣйшовши до такого
становища, старае-
тъ ся выкорыстати. Уже вѣдъ
давна уникавъ яркихъ кон-
фликтѣвъ, де мѣгъ бы собѣ
хочъ якусь честь рускои
суспѣльности зразити, а вы-
сувавъ ся, а радше дававъ
ся высувати напередъ тамъ,
де мѣгъ зыскати оплески
всего народа. При стрѣй-
кахъ майже нѣхто його не
чувъ, але коли ходило о
стониславѣвську гимназію
де зденерована суспѣль-
нѣсть, та сама суспѣль-
нѣсть, що позволяла без-
карно плювати собѣ вь
лице вь богато важнѣй-
шихъ справахъ, — зѣ му-
хи зробила всла, тамъ
вѣнъ зновъ давъ ся высу-
нути не передъ...

Исторію сѣдесїи зѣ сой-
му вже знаете, проте под-
несу лишь те, що вѣдно-
ситъ ся до його особы. Вла-
стиво не зложивъ навѣтъ
нѣякой заявы, не зрѣкъ ся
навѣтъ віцемаршалковства,
що мѣгъ бувъ зробити, ко-
ли хотѣвъ продемонструвати,
лише переставъ бувати вь
соймѣ, и то не знати вла-
стиво, зѣ якихъ причинъ,
бо пр. навѣтъ „Дїло“ про-

говорило ся, що не являв ся в соймъ тому, бо польський єпископъ Пельчаръ обидивъ його... Досить, що бѣднй Рутенцъ, котрий все радъ ховати ся за широкий плечъ якогось авторитета, окричали його провѣдникомъ и батькомъ Руси и сиплють поклоны за поклонами... Вѣчимъ заслуги довголѣтнихъ робѣтниківъ, якъ Романчукъ, Барвинський, — Олесницький, Окуневський та иньшій, котрий хочъ и не такъ робили якъ слѣдъ, але все таки робили якъ найлучше після розумѣня тыхъ, що теперъ бачать на першомъ планѣ графа митрополита, а про нихъ забули...

Таку масу лѣкайства лишили намъ панцивняний часи!... Коли чоловікъ, все робить, що е его обовязкомъ то и песь ему на приѣхъ не гавкне; але коли хто сидить на висотѣ графсько-митрополачого достоинства, до якого мізернымъ плебейцямъ нѣколи не долѣзти, и зъ той высоты кивне имъ прихильно головою, то вони прямо паникують зъ одушевлення.

А були в насъ такіи що душу цѣлу вѣдали для народа найменшої дробки не лишивши для себе, и вони померли зъ голоду та в забутю або вмруть незабаромъ...

А далѣ?

Ще кілька такихъ зручнхъ маневровъ, а вся суспільность пѣде подъ безглядну коменду графа-митрополита. Пѣде не лише в Польшу або до Риму, але пошла бы навѣть до пекла... Та найскорше пѣде противъ тыхъ, що захотять еи вярвати зъ того еи плебейського ослѣплення. И запануе в насъ національнй клерикализмъ, який стане першою зъ „народныхъ святощѣвъ“, а всѣхъ, хто хочъ словечкомъ писне, гнати муть якъ нечистыхъ духовъ. До всѣхъ забравъ прійде ще забобонъ вѣра в руській патріотизмъ и національну непомильность графа-митрополита...

И тому треба радити поки часъ. Треба бы розтолковать, що митрополитъ, обстаючи за заснованемъ руської гимназіи в Станиславовѣ, сповнивъ лише обовязокъ чоловіка, котрий в релігійномъ зглядѣ е провѣдникомъ частини руської націи; треба бы имъ выяснити, що гимназія, се ще не все, чого нація треба, що естъ багато важнѣйшихъ рѣчей, противъ котрыхъ митрополитъ буде и мусить выступати... И богато-богато треба бы имъ вытолковать рѣчей зовсѣмъ ясныхъ, але вони ихъ теперъ не зрозумѣють.

Такъ якъ паниця, котрому не дають горѣвки, допавши до неї упеть ся до нестямъ, — такъ вони, ті дробнй плебейскій душѣ, що все зѣтхають до панства, а панѣвъ мѣжъ собою не мали, коли зъявивъ ся чистокровный графъ, що бувъ ласкавъ до нихъ признати ся, впили ся нимъ до нестямъ...

Лишь кобы те, що ихъ вѣтверзѣть, не було занадто важкимъ ударомъ для руського народа...

9. падолиста 1903.

М. Л.

Що чувати в свѣтѣ.

КОНГРЕСЪ Сп. Державъ працює вѣдъ 7-охъ днѣвъ зъ цѣлою енергією. На дневномъ порядку нарадъ стоять теперъ торговельный договоръ зъ Кубою, а дискусія надъ тою справою прибирає чимразъ больше оживленый характеръ. Передъ кількома днями промовлявъ за договоромъ нововыбранный посадникъ мѣста Нью-Йорку а дотеперѣшний конгресменъ, полковникъ Мекліланъ. его знаменита бесѣда зробила велике вражѣне и выкликала в палатѣ бурю оплесковъ.

Боронивъ вѣдъ жарко молоденьку Кубу, доказуючи, що еи о много больше належить ся вѣдъ Сп. Державѣ, чимъ та окупщина подмоги на поли торговлѣ, яка мѣститъ ся в договорѣ. Куба се дитя нашої республіки — кончивъ посадникъ найбогатшого мѣста в свѣтѣ — сенейблѣшпа намъ рѣднѣ, чому жъ маємо поводити ся зъ нею, немовъ люта мачуха изъ сиротиноу? Будемо людяними и справедливыми, годѣ будемо мати другѣвъ и союзниковъ.

При той нагодѣ критикувавъ бесѣдникъ марнотравность американьского правительства подчасъ окупациі острова. Тодѣшний губернаторъ Кубы, ген. Вудъ, выдававъ що року о 7 миліонѣвъ долларѣвъ бѣльше на ем адміністрацію, чимъ теперѣшний президентъ Пальма.

Зъ билѣвъ, які сими днями внесено в конгресъ, заслугоує на увагу билъ конгресмена Кремпекера зъ Индіаны и Гайнеса зъ Джорджіи. Першій зъ нихъ домагає ся кары смерти за линчоване чужинцѣвъ, а другій поправки до конституціи, щобы разъ выбранный президентъ не мавъ права кандидатури по разъ другій на той самъ урядъ. Вь такомъ случаю одначѣ выбирало бы ся президента на шѣсть лѣтъ.

МИНИСТЕРЪ Гей и представитель панамской республики, п. Фил. Бено-Варіля, подписали минувшого четверга у Вашингтонѣ договоръ вь справѣ будовы Панамского канала. Договоръ е дуже користный для Сп. Державъ. За 10 миліонѣвъ дол. вѣдпродує нова республика Сп. Державъ поясъ землѣ вѣдъ моря до моря, широкий на 10 миль. Кромѣ того вѣдступує для нихъ порты и островы по обохъ концяхъ каналу, щобы Сп. Державы могли якъ слѣдъ уфортифікувати и боронити свого каналу, котрый тимъ самымъ буде выключно подъ ихъ контролею. Якъ бачимо, вуйко Семъ схѣснувавъ теперъ о много больше,

ше, якъ жадавъ вѣдъ Колумбін.

Новый договоръ, такъ ловко здобутый черезъ американьскую дипломатию, е гордошами президента Рузвельта и министерства заграничныхъ справъ. Незабаромъ буде вѣдъ предложений вь конгресѣ до ратификаціи и нема сумнѣву, що конгресъ подтвердитъ его безъ найменшихъ перевонъ.

ЗНОВЪ новый супроневереня державныхъ фондѣвъ — симъ разомъ для вѣдмѣны вь урядѣ цловѣмъ вь Бостонѣ, Мас. У вѣдѣлѣ цла на заграничній товары вѣдкрито тамъ недостачу 200 тысячъ долларѣвъ, здефрандованныхъ черезъ котрыхъ зъ вышнихъ урядниковъ. Заряджено слѣдство вь той справѣ.

ПЕРЕГОВОРЫ правительства Сп. Державъ вь справѣ купна монашихъ добръ на Филипинахъ доходятъ до конця. Правительство згодило ся дати монахамъ за всѣ ихъ землѣ и цѣле нерухоме майно 6 миліонѣвъ долларѣвъ тай... хрестикъ на дорогу. Монахи сейчасъ мають забрати ся зъ филипиньскихъ островѣвъ, якъ лишень одержать послѣдну рату купна.

Переговоры вѣдуть ся по мѣжъ губернаторомъ Тафтомъ а Мегр. Гвидомъ, папскимъ нунціємъ.

ДНЯ 16. с. м. телеграфують зъ Кольонъ, що Колумбінъ приготавлиє ся до войны. Колумбійскій посоль вь Перу одержавъ урядову вѣстку вѣдъ своего правительства, що Колумбінъ не цѣфне ся передъ нѣчимъ, абы збунтовану Панаму опять полбити и удержати одностѣльность республики. — Кѣлькадесять-тысячна армія подъ приказаніемъ найлѣпшихъ генералѣвъ иде вже до Панамы.

ВѢСТИ про нову революцію вь Сенъ Доминго подтверждаютъ ся вь цѣлѣй основѣ. Ворохобники побороли правительственну армію и выбрали другого президента.

Сп. Державы, Нѣмеччина, Италия и Англія послали тамъ по кѣлька военныхъ кораблѣвъ для защиты и обороны своихъ подданныхъ.

ХОДИТЬ чутка, будто бы угорскій парламентъ мавъ бути розвязанный сими днями. Новый выборы вѣдбули-бы ся вь такомъ случаю еще передъ новымъ рокомъ

ЦѢКАВА вѣсть надосѣла зъ Кавказу. Доносятъ именно, що найвысшій патріархъ вѣрменскій Микиричъ, подчасъ публичного богослужения вь тифлиской катедрѣ кинувъ клятву на російского царя и его правительство. Того рода клятвы лучають ся часто у вѣрменскій церкви, та кидано ихъ звычайно на поганьскихъ монархѣвъ, якъ на турецкого султана, персого шаха и т. п. Доси не было случаю, абы вѣр-

менскій патріархъ выкликъ царя, котрый уходитъ за покровителя православия. Выходило-бъ зъ того, що Вѣрмене цѣзнали ся вже добре на лукавствѣ царя и его правительства. Они увидѣли, що царъ е ихъ ворогомъ, не покровителемъ, наслѣдкомъ чого іодсувають ся вѣдъ него.

Дальше доносятъ, що вѣсть про сю клятву сильно занепокоила царскую парю и захитала становищемъ всеумучого доси министра Плевого, котрый не вѣспѣвъ зарадити скандалови. Православный царъ, мнимый покровитель православия, выкликътый зъ церкви черезъ православного владыку — се будъ что будъ велика компромітациа вь очахъ всѣхъ ооноврѣдѣвъ.

ТАЙНА поліція вѣдкрыла заговоръ на жите болгарского князя Фердинанда. Вь мѣстахъ Кистендалъ и Филипполъ уязнено богато офицѣровъ, котрий належали до заговору. Князь мавъ бути убитый сими днями, але одень изъ заговорниковъ зрадивъ товаришѣвъ и тымъ вратувавъ жите князя.

ВЕЛИКЕ пригноблене выкликавъ у Франціи новоствержденный фактъ, що число рекрутѣвъ при сегорѣчній бранцѣ зменшило ся о 34 тысячѣ. Знакъ се, що Французы выгбають все больше и больше, а наколи дальше такъ пѣде то за кѣлька сотокъ лѣтъ не стане ихъ мѣжъ живыми народами.

Цѣла французка преса намагає ся вынайти средства, котрий мають зарадити вынародовленю краю и домагає ся вь довжезныхъ статяхъ, абы правительство вызначило особну комисію парламентарну, котра заняла-бы ся тою справою. Мѣжъ иншими поручає преса державній заповоги для каждого батька численой родины, обдумане средствъ вь цѣли зменшения смертности мѣжъ дѣтьми, примусову натурализацию чужинцѣвъ и заборону переносения ся селянъ до великихъ мѣстъ.

РОСІЙСКІЙ царъ не даромъ ѣздивъ до Нѣмеччины. Выявило ся, що вь случаю войны Росіи зъ Японією, Нѣмеччина стане по сторонѣ першой. До сего прійшло бы одначѣ ажъ тодѣ, коли-бъ Англія и Сп. Державы схѣтили подпомогати Японію. Такой договоръ заключено зъ Нѣмеччиною подчасъ послѣднего побуту царя вь Дармштатѣ.

ПЕРЕДЪ кѣлькома днями вѣдбули ся выборы до прусского сойма, а ихъ выслѣдокъ такой: выбрано 114 консерватистѣвъ, 31 радикалѣвъ, 28 вѣльнодумныхъ и 11 членѣвъ иншихъ, псменшихъ партій. Побѣдило у нихъ правительство, та лишѣ при помочи посередного, явного голосования, котре й доси не знесено вь Прусахъ.

ПОДЧАСЪ оногдѣшнихъ

выборѣвъ до болгарского парламенту прійшло вьмногихъ мѣсцевостяхъ до грѣзныхъ бѣйокъ и заворушень. Довершено кѣлька политичныхъ убѣйствъ; поліція и жандармерія покалѣчала богато людей.

Вѣдозва.

Зъ днемъ 1. Вересня 1903 року отворили ся вь Снятинѣ школа реальна. Щобы до той школы могли учащати дѣти не лише богатыхъ родичѣвъ але и бѣдныхъ, прѣте заложили снятинскій Русины „ШКОЛЬНУ ПОМОЧЬ або БУРСУ“, котра удержує бесплатно 8 хлопцѣвъ, а не посѣдає еще жадного майна.

Вѣдносимо ся прѣте до Васъ американьскій Русины зъ горячовъ просьбовъ о ласкаве удѣлене намъ на тую цѣль заповоги.

Не вѣдмовляйте намъ Вашої помочи для такъ красной цѣли.

Ажъ жалъ сердце стискає, коли поглянемо, якъ дене котрий рускій дѣти уталантованій нидѣють и марнѣють, бо суть бѣднй и не мають способности образувати ся.

Подаймо имъ помѣчну руку вь такъ важной хвилѣ, а певне грѣшь нашъ не буде змарнованный.

Просимо ласкаво грошеві латки присилати на руки Товариства „Школьна Помѣчь“ вь Снятинѣ, Galicia, Austria.

Снятинъ, 5. падолиста 1903.
Федорчукъ секретарь, Огоновскій, председатель.

До вѣдомости всѣмъ п. секретарямъ „Союза“!

О хороший оригинальній вѣдзнаки для дѣтей Р. Н. Союза, вже постаравъ ся, а такожъ и о новій вѣдзнаки для старшихъ. Каждый членъ до 3 мѣсяцѣвъ вѣдъ часу вступления мае мати

Хто хоче заощадити своѣй бѣдной родинѣ гроша, най зѣ своими справями звертаєсь лише до фірмы:

The Anglo-Continental Travelling-Office

(АНГЛЮ-КОНТИНЕНТАЛЬНЕ БЮРО ПОДОРОЖИ)

1400 Mc Kean Street, Philadelphia, Pa.

Директоромъ того Бюра е той самъ Русинъ, що бувъ вь такѣмъ Бюрѣ вь Роттердамѣ и тамъ бѣднми Русинамъ, ѣдучимъ до Америки, помагавъ. Бюро то пересилає грошѣ до старого краю о половину таньше нѣжъ иншій, принимає грошѣ на щадничій книжки и платить вѣдъ нихъ 2 доллары вѣдъ ста проценту, продає по найнижшихъ цѣнахъ и до найлѣпшихъ кораблѣвъ шифарты до краю и зъ краю, увольняє вѣдъ вафенібункѣвъ, контролѣ и войсковыхъ картъ, полагаєдує справы асентерункѣвъ, стягає зъ краю позиченій грошѣ и спадки, робить контракты и повномочія, людямъ, купившимъ вь томъ Бюрѣ шифарту, вышукує добре занятѣ.

Хто хоче бути агентомъ того Бюра, най напише листъ.

ДОЙНА КОРОВА.

Що панове Вшехполяки робили бы зъ Галичиною якъ бы она зѣстала вѣдѣлена вь решты державы и була передана цѣлковито вѣдъ ихъ руки. Зъ „Комара“

Справы „Союза“

Головний Уряд „Р. Н. С.“ на роки 1902—1904.

Головний } о. М. СТЕФАНОВИЧЬ,
предсѣдатель } 619 Carson St.,
Pittsburg, Pa.

Головний } С. ЯДЛОВСКИЙ
секретарь } Box 76,
Jersey City, N.J.

Головний } АЛЕК. ШАРПОНЬ,
касиръ } 524 Pine & Franklin St.
Shamokin, Pa.

Ихъ заступники:
Место-предсѣдателя... М. Краччишнъ
NORTHAMPTON, PA.

Заст. секретаря... Вас. Гришко
SCRANTON, PA.

Заст. касиръ... И. Глова
EXCELSIOR, PA.

Радий:
М. Турокъ... Priceburg, Pa.
Мих. Пачута... Mt. Carmel, Pa.
Джон. Голодъ... Jersey City, N. J.
Мих. Грановъ... McKeesport, Pa.
Андрей Добошъ... Lansford, Pa.
Ив. Саватъ... Yonkers, N. Y.

Ихъ заступники:
Ал. Горбаль, Мих. Югасъ, Е. Кобаль,
А. Валевский, Мих. Добровский.

Контрольная комісія:
о. Н. Подгорский, box 81, Jersey City, N.J.
Е. Кирпоть, 140 Essex Str., „
Ив. Гардъ, Trauger, Pa., Westmorel. Co.

За 70 центовъ на мѣсяцъ
Союзъ платить 600 доля-
ровъ помертвого за мужа,
а 300 долларовъ за жену и
другі запомоги въ разѣ ин-
шихъ несчастныхъ выпадковъ.

Въ Союзѣ можете убеспе-
чити ваші дѣти за та-
шій грошъ якъ де инде
а помертне за нихъ до-
станете болѣе якъ де
инде.

Члены „Союза“, котрі
пишутъ самі до Редакціи
про змѣну своей адресы
мусятъ всегда написати до
которого вѣддѣлу „Союза“
належать и якъ той вѣд-
дѣлъ называеся.

ЕСЛИ на якѣмъ плейзѣ е васъ
лишь 5 Русинѣвъ а хотѣли бы
сте приступити до Союза, то за-
ложѣть собѣ маленьке братство
и написати про се головному
секретарю С. Jadowsky, Box 76,
Jersey City, N. J. а вѣнъ вамъ
дасть близній поименна и при-
шле потрібні рѣчи.

Панове мѣсцеві секре-
тарѣ Союза! Просимо Васъ
подавати намъ по кождѣмъ
митингу адресы новыхъ чле-
новъ, змѣны членѣвъ ста-
рыхъ и списъ тыхъ котрымъ
ребя Свободу застановити.

Редакція.

Стефанъ Гринякъ
род. 1872 р. въ Сулинѣ, списком
столицѣ, на Угорщинѣ. До Америки
приѣхавъ 1888 р. Робивъ на бресѣ,
опѣсая бувъ бартендромъ, ро-
бивъ такожъ въ бучерни а теперь
е тикетъ-босомъ на бресѣ. Зьорга-
нізувавъ братс. св. Петра и Павла
въ Plymouth, Pa. (вѣддѣлъ 46)
и естъ его секретаромъ. Братство
се числитъ теперь 118 членѣвъ
кромѣ дѣтей.

УПѢМНЕНЕ!
П. Секретарь!
Пригадуъ § 9 статутѣвъ „Союза“,
на подставѣ котораго члены при-
ступаючи до „Союза“ а маючи
выше 40 лѣтъ мають до трохъ
мѣсяцѣвъ по вступленю предложити
менѣ метрику уродженя.

С. Ядловскій.

Рухъ
въ вѣддѣлахъ Р. Н. С.

БРАТСТВО
Рождества Пресв. Богородицѣ въ
Lansford, Pa. принимае новыхъ
членѣвъ въ Ноябрьрѣ и Декабрьрѣ,
то естъ ажъ до Нового Року за
повѣз вступного. Братство наше
мае 180 членѣвъ, отже только
членѣвъ якъ мало котре друге. На-
ше братство належить до Союза.
Братя Русины приступайте до на-
шого братства и до Союза а мы
васъ приймемо якъ своихъ во |Хри-
стѣ братѣвъ. Такожъ дѣти свои
записуйте до Союза а Р. Н. Союзъ
танше и лѣпше ихъ забезпечитъ
якъ котра небудь друга аскурація.
Найлѣпше буде, если дѣти будуть
належати до той самой організації,
що и ихъ родитѣ а не до чужихъ
аскурацій.

Сидоръ Скарошъ, предсѣд.,
Михайлъ Терепанъ, секретарь.

ЧИТАЙТЕ!

Братство св. Ап. Петра и Павла
въ Болтиморѣ, Мд., вѣддѣлъ Союза
81, принимае въ мѣсяцѣхъ
Ноябрьрѣ и Декабрьрѣ 1903 новыхъ
членѣвъ безъ вступного. Ми-
тинги вѣдбувають ся кождѣмъ Не-
дѣлѣ по першѣмъ въ домѣ касирѣ
братства п. Михайла Будагасы.
Слѣдующій митингъ вѣдбуде ся дня
6-го Декабрьра 1903 точно о 2-ой
годинѣ пополудни. Просимо всѣхъ,
кто не належить ще нѣ до брат-
ства нѣ до Союза, чтобы пришовъ
на сей митингъ.

Т. Дурдела, предсѣдатель,
И. Кульчицкий, секретарь.

РѢЧНЫЙ МИТИНГЪ
бр. св. Йоана Христителя въ Бо-
фало, Н. Й., вѣддѣлъ Р. Н. Союза
15, вѣдбуде ся въ Недѣлю дня 6-го
Декембра 1903. Зѣ вынатокомъ хо-
рыхъ и тыхъ, що заняті роботою
— кождый членъ мае на митингѣ
явитися подѣ карою одного до-
лара. На митингу буде выбирати
ся новый урядъ на рокъ 1904.
Митинги вѣдбувають ся въ Недѣлю
по першѣмъ кождого мѣсяца въ га-
лѣ Мительского подѣ ч. 930 Grant st.
Дм. Капецъ, предс.,
Ив. Завискій, секр.,
Мих. Котелецъ, касиръ.

РѢЧНЫЙ МИТИНГЪ
бр. св. Арх. Михаила въ
St. Louis, Mo. вѣдбуде ся
въ Недѣлю дня 6-ого Де-
кембра о 2-ой пополудни.
Всѣ члены зѣ Ст. Луисъ,
Медисонъ, Бенвилъ, Гленъ
Карбонъ и Меривилъ ма-
ють явити ся на сей ми-
тингѣ подѣ карою 50 цен-
товъ.

На митингу буде ся выби-
рати новый урядъ на рокъ
1904 и радити о дуже важ-
ныхъ справахъ.

Т. Ябчанка, предс.
И. Курла, касиръ
Гр. Копча секр.

НОВЫЙ УРЯДЪ
на рокъ 1904 выбрало братство
св. Арх. Михаила въ Westmore-
land City, Pa. До уряду вой-
шли: Гриць Сагайда предсѣдатель,
Василь Юра заступникъ, Иванъ
Спѣльничъ касиръ, Стеф. Ницотъ
секретарь, Гриць Ильчагъ заступ-
никъ, Ант. Герляшневскій и Иванъ
Баксъ дворѣцъ хорыхъ, Томко Кличъ
дверникъ.

ОГОЛОШЕНЕ.
Братство св. Илїи, вѣддѣлъ Р.
Н. Союза 28, въ Mahanoy Plane,
Pa. принимае новыхъ членѣвъ въ
мѣсяцѣ Ноябрьрѣ и Декабрьрѣ безъ
вступного. Митинги вѣдбувають ся
въ першу недѣлю кождого мѣсяца.
Николай Дембицкий, секретарь.

ПОВѢДОМЛЯЮ
всѣхъ членѣвъ братства св. Йоана
Христителя въ Monessen, Pa.,
вѣддѣлъ Р. Н. Союза 62, що рѣ-
чный митингъ вѣдбуде ся дня 13 ого
Декембра въ Италіанскѣй Гали на
третѣй улици. Если тикетъ верта-
ный не копитуе болѣе якъ \$1.50,
то кождый членъ такъ мѣсцевый
якъ и замѣсцевый мае явити ся на
митингѣ. Митингъ значе ся о 2-ой
пополудни. На митингу буде ся при-
нимати новыхъ членѣвъ до брат-
ства и до „Союза“, буде ся вѣдби-
рати мѣсячне, читати рахунки зѣ
цѣлого року и выбирати новый
урядъ. Кождый мае выровнати свой
старый довгъ.

Александръ Горошанъ, предсѣдатель.

РѢЧНЫЙ МИТИНГЪ
братства св. Пророка Илїи въ Ма-
ганой Плейнгъ, Па. вѣдбуде ся въ
Декембру 1903. Митингъ значе ся
о першѣй пополудни. Будуть пе-
реглядати ся рахунки и поагоджу-
вати другі важні справы. Кождый
мае явити ся подѣ карою.

Н. Дембицкий, секретарь.

БЕЗЪ ВСТУПНОГО
принимаетъ новыхъ членѣвъ
братство св. Арх. Михаила
въ Ст. Луисъ, Мо. зѣ мѣ-
сячу Ноябрьрѣ. Голоситесь
до секретаря п. Гр. Копчѣ
173 St. George St. St.
Louis, Mo. Приступайте
громодно! Въ Октобру при-
ступило до нашего брат-
ства 17 новыхъ членѣвъ а
до Союза 24! Не занедбуй-
те доброй нагоды, бо се не
трафляеся лишь разъ на
рокъ.

Т. Ябчанка, предсѣдатель.
Иванъ Курла, касиръ
Гр. Копча, секретарь.

ВАЖНЕ.
РѢЧНЫЙ митингъ бр. св. Отца
Николая въ Пассейкѣ, Н. Дж. вѣд-
буде ся дня 6-го Декембра 1903.
На томъ митингу будутъ прочитані
доходы и розходы за послѣдній
рокъ и такожъ буде выбирати ся
новый урядъ. Новыхъ членѣвъ при-
мемо безъ вступного. Просимо
всѣхъ членѣвъ нашего братства,
чтобы зѣшли ся на сей митингъ
подѣ карою одного долара.

Кузма Здеба, предсѣд.,
Адамъ Яцишакъ, секр.

БРАТСТВО
св. О. Николая въ Майнерсвилѣ,
Па., вѣддѣлъ Р. Н. С. 78, буде
отримувати рѢЧНЫЙ митингъ дня 20
Декембра 1903. На митингу буде
ся читати рѢЧНІ рахунки и выби-
рати новый урядъ. Кождый членъ
(зѣ вынатокомъ тыхъ, що роблятъ)
мае явити ся подѣ карою одного
долара. Кождый членъ повиненъ
выровнати свой довгъ, чтобы но-
вый урядъ могъ все въ порядку
вѣдобрати. На митингу 20-го Де-
кембра будемо принимати новыхъ
членѣвъ за \$1.50 вступного.

Братя Русины, вступайте до бра-
тва и до Союза поки маєте добру
способность, поки часть, бо нѣхто
не знае, де що кого чекае. Забез-
печѣть свою фамилію, не жалуйте
70 центовъ на мѣсяцъ, бо за 70
центѣвъ Союзъ платить 600 доля-
ларѣвъ. Поздоровляемо всѣхъ бра-
товъ Русинѣвъ.

Семанъ Бардонъ предсѣд.
Григорій Бенко, секретарь.

Въ мѣсяцѣ Октобру 1903
приступили до Р. Н. Со-
юза въ Олифантѣ, Па.
вѣддѣлъ 3, слѣдующі но-
вы членѣ:

Юшакъ Петро
Гогоць Авксентій
Борсукъ Иванъ
Даньчакъ Михайло
Скочинъ Иванъ
Бяцъ Демко
Кравецкій Митро
Копанъ Иванъ
Вуйцѣкъ Юрко
Цуцора Дионизій
Гнатюшко Макарий
Гриць Данько
Сисакъ Микола
Полизна Семанъ
Марусинъ Френкъ
Кузмичъ Митро
Андрашъ Изаакъ
Гарбера Илько
Бойко Василь
Синичичъ Микола
Стащакъ Семанъ
Кльшъ Михайло
Полянскій Василь
Риджаничъ Максимъ
Дуикъ Гриць
Климанъ Тимко
Копча Онуфрій
Хиликъ Петро
Малинякъ Петро
Присташъ Лешко
Васѣчко Гриць
Риджаничъ Василь
Рыбацкій Станиславъ
Кузмичъ Василь
Филиппъ Микола
Цуцора Андрій
Криняцкій Кондратъ
Тиханьскій Иванъ
Свала Анастасія
Обухъ Магдалина
Костюкъ Павло
Гаврилякъ Марія
Дѣти:
Прибыла Анна
Рыбацкій Леонъ
Гогоць Иванъ
Обухъ Иванъ
Парчъ Володимира Марія
С. Ядловскій,
Головний секретарь.

Приступаймо до „Союза“

Шобъ поправити жите-буте,
Знайти лѣпшу долю,
Покинули-мъ свой край родный
И батьковску ролю;
Выбрали ся мы за море
Полекшѣ глядѣти,
Полипали въ краю жѣнки
И дробеньки дѣти.
Однакъ доля та лихая
И тутъ насъ стрѣчае,
Бо намъ смерть на кождѣмъ кроцѣ
Въ очи загладае.
Кѣлько нашихъ товаришѣвъ
Сира земля вкрила,
Не осталось по нихъ слѣду
Лишь чорна могила...
Дармо ждають жѣнка, дѣти
Дарунку вѣдъ тата,
Шо приславъ зѣ Америки
Все на кождѣ святя,
Але замѣсть сей потѣхи
Сумный листъ достали,
Шо ихъ тата подѣ землею
Присипали скалы.
Зѣ того отже побратимѣ
Учѣмо ся нынѣ,
Шо не знаеъ хто зѣ насъ завтра
Ляже въ домовинѣ,
Або на калѣцтво прииде,
Бо тутъ въ Америцѣ
Дуже легко о нещасте
Въ майнахъ чи фабрицѣ;
Тожъ въ „Союзѣ“ члены кождый
Ходѣмъ ся вписати,
Шобы въ разѣ горкой хвилѣ
Звѣдтамъ помѣчь мати.

В. Гришко.

— Хотите безопасно и скоро захвати до
старого края, або спроводити родню въ
краю, купѣть собѣ шифарту вѣдъ John-a
Nemeth-a, 457 Washington St. New York, N.Y.

НОВИНКИ.

КАЛЕНДАРЬ.

Падолістѣ.	
26	Ч. + Йоана Золотоуеъ.
27	П. + Филиппъ ап.
28	С. Гурія и Самона
29	Н. 25 по Соч. Матея еванг.
30	П. Григорія нов.
1	В. Грудень. Плятона Романа
2	С. Авдія, Варлаама

— СМЕРТЬ подѣ землею.
Въ копальни золота, званѣй
Керсарджъ, ксло Вирджіня
Сити, Монт. выбухъ оногды
огонь, въ якѣмъ втратило
жите 9 особѣ. Мѣжъ безта-
ланними жертвами огню е
такожъ директоръ копаль-
нѣ Торнеръ, чоловікъ лю-
дяный и загально поважа-
ный. Спустивъ ся вѣнъ до
копальнѣ, шобы ратувати
загроженѣхъ робѣтниківъ
и такожъ погибъ зѣ ними.
Въ дальшихъ хѣдникахъ ко-
пальнѣ було тодѣ до 75
майнерѣвъ, та ти вспѣли
ратувати жите другими вы-
ходомъ.

— ОКОЛО 35 тысячъ май-
нерѣвъ страйкуе вѣдъ кѣль-
кохъ днѣвъ по копальняхъ
угля въ Колорейдо, Или-
нойсѣ и Огайо. Причиною
страйку е выискъ и гнетъ,
звычайна пожива, якою ка-
питалисты годують робѣт-
никовъ.

— ВЫВѢЗЪ американь-
ской обуви за границу збѣль-
шаеся зѣ кождымъ рокомъ и
незабаромъ цѣла Европа
буде засыпана выробѣмъ
шведскихъ фабрикъ Амери-
ки. — Статистика выкаже,
що минулого року выслано
до Европы 4 миліоны 197
тысячъ паръ черевиковъ,
супротивъ 387 тысячѣвъ
паръ, якѣ выслано въ 1880
р. До самой лише Нѣмеч-
чины вывезено озувъ за
337 тыс. 93 долларѣвъ. Въ
иншихъ европейскихъ дер-
жавахъ попытъ на амери-
канскій озувъ росте та-
кожъ чимъ разъ болѣе.

— ТАМЪ треба нашихъ
москвофилѣвъ... На ярма-
рокъ до Нижного Новгоро-
да въ Росіи наплывае що
року несчислима сила на-
рода. Ярмарокъ тревае три
мѣсяцѣ — вѣдъ липня до
вересня, и записуе ся въ
поліційной хроникѣ крова-
выми буквами. Сего року
въ першихъ двохъ мѣся-
цяхъ ярмарку зголосило ся
на ратункѣй стаціи 30
тысячъ 340 особѣ раненыхъ
и побитыхъ. Зѣ того числа
1 тыс. 169 особѣ привезено
зѣ поломаными ребрами, а

317 раненыхъ ножами. Се
разъ московскій ярмарокъ!
Тамъ варталобъ загнати на-
шихъ ренегатѣвъ-москвофи-
лѣвъ, а може выбили-бы
имъ зѣ обмеженихъ мозговъ-
ницъ ихъ дурну любовь до
кацапнѣ.

— ДУЖЕ немила приго-
да лучила въ угорскихъ
Тамрахъ словацкому літе-
ратови Гавласови. Ишовъ
вѣнъ безъ проводника на
гору Криванъ и впавъ въ
лѣсъ до зѣлѣзного самово-
лу, заставленого на медве-
да, зѣ котораго нѣякъ не
могъ освободити ся. Неща-
сный кидавъ ся, кричавъ и
мучивъ ся цѣлу добу.
Вѣконци надѣйшовъ лѣсни-
чій, та замѣсть помочи злов-
леному, хотѣвъ стрѣляти
до него, гадаючи, що се
лѣсовый злодѣй. Гавласъ
мавъ еще иначе на скѣль-
ко силы, що выяснивъ лѣ-
сничому въ чѣмъ дѣло, по-
чѣмъ обѣмѣвъ. Сильце такъ
сильно покальчило безта-
ланно літерата, що сей-
часъ треба було вѣдвести
его до шпиталю, де вѣдрѣ-
зали ему одну ногу.

— РОБОТА въ Ансоніи,
Конн., и сусѣднихъ плей-
захъ трохи поспеуалась! И
такъ въ Ансоніи деякі дро-
товнѣ роблятъ лишь по 3,4,5,
днѣвъна тыждень, въ Сіморѣ
шаны катунові повыплачу-
вали богаторобѣтницъ, мѣжъ
ними и естъ двѣчать ру-
скихъ.

— ДНЯ 17 с. м. упоко-
ивъ ся по довшѣй слобости
С. Верхнянскій, членъ Р.
Н. С. въ Сіморѣ, Конн. Ли-
шивъ молоду жену зѣ дво-
мѣсячною дитиною.

— ВЪ ФАБРИЦѣ ма-
шинъ Места, въ Гометедѣ,
Па. при подношеню въ го-
ру ведра зѣ розтопленнымъ
зѣлѣзомъ перерывавъ ся ланцъ,
а горяча лавя розлила ся и
смертельно попарила кѣль-
кохъ робѣтниковъ. Двохъ
зѣ нихъ вже померло. Въ
той фабрицѣ працѣе такожъ
кѣлканайцятъ Русинѣвъ,
та не звѣстно намъ, чи
мѣжъ жертвами катастрофы
е наші люде.

Дальшій жертвы на руску буреу
въ Новѣй Санчи, Галичина,
зложили слѣдующі:
о. Понятишинъ въ Ramer, Pa. 2.00
Вже квитована сума 174 98
Зѣбрано доси \$176.98
Посылайте жертвы на адресу:
Rev. N. Strutynsky,
Box 375, OLYPHANT, PA.

ЗАГАДКА.

Найдѣтъ укрытый черевикъ и (пантофель) капецъ.

